

รหัสโครงการ 55-2-03

รายงานวิจัยสถาบัน

เรื่อง

ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

The Adjustment Problems of the first year students of
Suranaree University of Technology.

นายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยสถาบันจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

กุมภาพันธ์ 2556

รายงานวิจัยสถาบัน

เรื่อง

ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

The Adjustment Problems of the first year students of
Suranaree University of Technology.

ที่ปรึกษาโครงการ

นางเพ็ญพรรณ ปิয়ারมย์

คณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ

นายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์

งานวิจัยนักศึกษาและการทหาร ส่วนกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

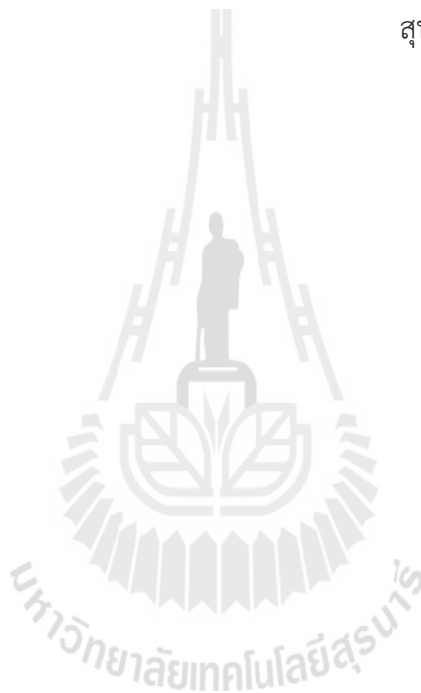
ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยสถาบันจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

กุมภาพันธ์ 2556

คำนำ

การวิจัยสถาบันเรื่องปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีความสำคัญและเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนและกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยสถาบันฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการป้องกันและกำหนดแนวทางในการบริการให้กับนักศึกษา เพื่อให้ความสามารถในการปรับตัวของนักศึกษาที่ดีขึ้น และสามารถศึกษาสำเร็จตามที่ตั้งหวังต่อไป

สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์
ผู้วิจัย

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี 2) เปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ 446 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจากแบบสำรวจปัญหาของมูนีย์ (Mooney Problem Check List : College Form) โดยสุภาพรรณ โคตรจรัส การวิเคราะห์ข้อมูล 1) วิเคราะห์ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาโดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ 2) วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กับปัจจัยเรื่องเพศ สำนักวิชา ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ระบบการเข้าศึกษา โดยใช้สถิติทดสอบ t-test ทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีการของ LSD

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้โดยสังเขป ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พบว่า
 - 1.1 ในภาพรวมนักศึกษามีปัญหามากที่สุด คือ ด้านการเรียน
 - 1.2 นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีปัญหามากที่สุด คือ ด้านการเรียน
 - 1.3 นักศึกษาที่สังกัดสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาแพทยศาสตร์ สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม และสำนักวิชาวิทยาศาสตร์ มีปัญหาที่สุดด้านการเรียน
 - 1.4 นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรีทุกระดับมีปัญหาที่มากที่สุดด้านการเรียน
 - 1.5 นักศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยด้วยระบบ แอดมิตชั่น ระบบโควตา โรงเรียน ระบบโควตาจังหวัด ระบบโควตาก็หา ระบบโควตาดนตรีและนาฏศิลป์ ระบบโควตาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และระบบอื่นๆ เช่น สอบตรง มีปัญหาที่สุดด้านการเรียน ส่วนระบบโควตาเด็กดีมีคุณธรรม และระบบโควตา สอน. มีปัญหาที่สุด คือ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ
2. เปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กับปัจจัยส่วนบุคคล เพศ สำนักวิชา ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม และระบบการเข้าศึกษา พบว่า
 - 2.1 นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีปัญหาการปรับตัวด้านเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 นักศึกษาที่เรียนในสำนักวิชาต่างกันมีปัญหาการปรับตัวด้านการเรียน ด้านการเงิน และด้านเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และรวมปัญหาทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่างกันมีปัญหาการปรับตัวด้านการเรียน ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านอารมณ์และส่วนตัว ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านการเงิน ด้านเพศ และรวมปัญหาทุกด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 นักศึกษาที่มีระบบการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแตกต่างกันมีปัญหาการปรับตัวด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และรวมปัญหาทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัญหาการปรับตัวด้านการเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Abstract

The present investigation has aimed at 1) investigating the problem of self-adjustment of first year students; and 2) comparing the problems of self-adjustment of the subjects of study. The subjects of the present investigation were 466 students studying at Suranaree University of Technology. The questionnaire was adapted from Mooney Problem Check List: College Form, adapted by Supapan Kotrajaras. The statistical methods employed were descriptive statistics, i.e. frequency and percentage; T-test; one-way ANOVA and the mean-paired difference of LSD. The variables of the study were gender, major field of study and admission method.

The results of the study were summarized as follow:

1. The Adjustment Problems of the first year students of Suranaree University of Technology, were as follow :

1.1 The self-adjustment students had the problem dealing studying the most.

1.2 Both male and female students had the problem dealing studying the most.

1.3 The Engineering students, Agricultural Technology, Medical Science, Nursing, Social Technology and Science were found to have a problem dealing with studying the most.

1.4 Regarding the GPA, it was found that the students with different GPAs had the problem about studying the most. Further, the students admitted to the University with different quotas as well as direct admission had the problem dealing with studying the most.

1.5 Lastly, the students admitted under the good morality and the Promotion of Olympiad and Development of Science Education had the problem dealing with social and recreational activities.

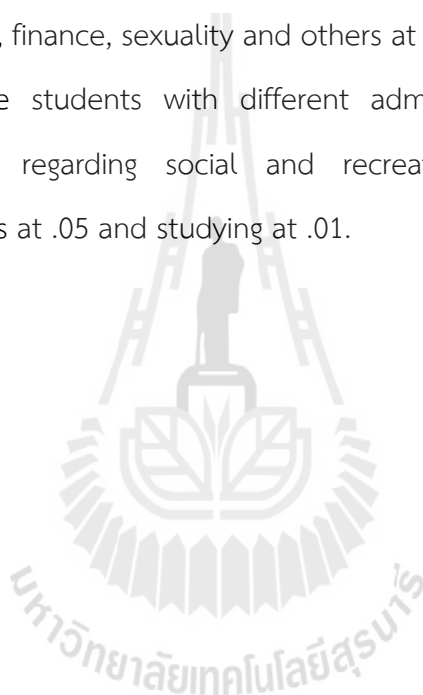
2. When taking the different variables into consideration, we found that:

2.1 Both male and female students were significantly different in terms of self-adjustment as well as the social and recreational activities at .01.

2.2 The students studying different fields were found significantly different in terms of studying, finance and sexuality at .05; social and recreational activities, social relationship and others at .01.

2.3 The students with different GPA were found significantly different with regard to studying, social and recreational activities, social relationship, emotional and private, finance, sexuality and others at .01.

2.4 The students with different admission methods were found significantly different regarding social and recreational activities, and social relationship and others at .05 and studying at .01.

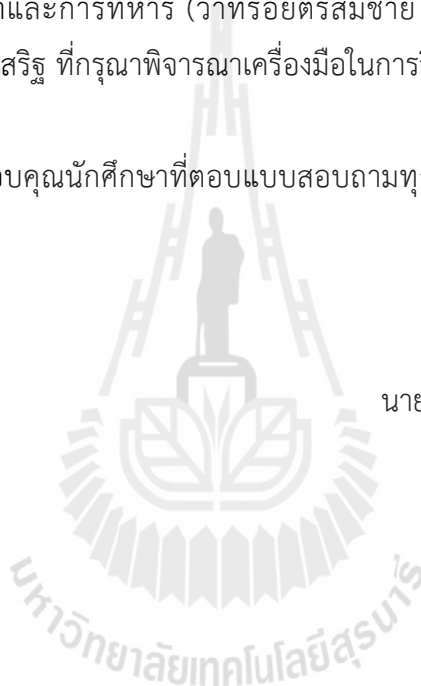
กิตติกรรมประกาศ

วิจัยสถาบันฉบับนี้สามารถดำเนินการมาได้และสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความกรุณาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีและคณะกรรมการวิจัยสถาบัน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์สนับสนุนทุนวิจัย

ขอขอบพระคุณ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ทำให้การวิจัยฉบับนี้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ หัวหน้าส่วนกิจการนักศึกษา (นางเพ็ญพรรณ ปิยารมย์) หัวหน้างานแนะแนว (นางสุดา ผ่องแผ้ว) หัวหน้างานวินัยนักศึกษาและการทหาร (ว่าที่ร้อยตรีสมชาย รักกลาง) และรองศาสตราจารย์ ดร.ชาญณรงค์ อินทรประเสริฐ ที่กรุณาพิจารณาเครื่องมือในการวิจัย ให้คำแนะนำต่าง ๆ ในงานวิจัยสถาบันฉบับนี้

สุดท้ายต้องขอขอบคุณนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทุกคน ที่ร่วมมือกันทำให้วิจัยสถาบันฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

นายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์
ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ณ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	2
1.4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย.....	2
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหาการปรับตัว.....	5
2.1.1 ความหมายของการปรับตัว.....	5
2.1.2 ความสำคัญของการปรับตัว.....	6
2.1.3 สาเหตุของการปรับตัว.....	6
2.1.4 สภาพการณ์ที่ทำให้เกิดการปรับตัว.....	8
2.1.5 ปัญหาการปรับตัว.....	9
2.1.6 วิธีการในการปรับตัว.....	10
2.1.7 ลักษณะของบุคคลที่มีการปรับตัวที่ดี.....	14
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการปรับตัว.....	17
2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	21
3 วิธีดำเนินการวิจัย	23
.....	
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	23
3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	26

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	26
-------------------------------------	----

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
4 ผลการวิจัย.....	31
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.....	31
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กับปัจจัยส่วนบุคคล	44
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	71
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	71
5.2 อภิปรายผล.....	72
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	74
รายการอ้างอิง.....	75
ภาคผนวก.....	78
ประวัติผู้วิจัย	86
.....	

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	แสดงการเทียบบัญชีไตรยางค์เลือกกลุ่มตัวอย่าง	24
3.2	แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	24
4.1	แสดงค่าร้อยละของปัญหาการปรับตัวแต่ละด้าน และรวมเฉลี่ยทุกด้านของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในภาพรวมทั้งหมด	31
4.2	แสดงค่าร้อยละของปัญหาการปรับตัวแต่ละด้าน และรวมเฉลี่ยทุกด้านของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำแนกตามเพศ	32
4.3	แสดงค่าร้อยละของปัญหาการปรับตัวแต่ละด้าน และรวมเฉลี่ยทุกด้านของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำแนกตามสำนักวิชา	33
4.4	แสดงค่าร้อยละของปัญหาการปรับตัวแต่ละด้าน และรวมเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำแนกตามระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาตรี	36
4.5	แสดงค่าร้อยละของปัญหาการปรับตัวแต่ละด้าน และรวมเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำแนกตามระบบการเข้าศึกษาใน มหาวิทยาลัย	40
4.6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ปัญหา 6 ด้าน และรวมเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี สุรนารี ระหว่างเพศชายและเพศหญิง	44
4.7	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหา 6 ด้าน และเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สำนักวิชา เทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม สำนักวิชาแพทยศาสตร์ สำนักวิชา วิทยาศาสตร์ และสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	45
4.8	ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านการเรียน ของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม สำนักวิชาแพทยศาสตร์ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ และสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	46

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.9	ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคม และนันทนาการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม สำนักวิชาแพทยศาสตร์ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ และสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	47
4.10	ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม สำนักวิชาแพทยศาสตร์ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ และสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	49
4.11	ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านการเงิน ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม สำนักวิชาแพทยศาสตร์ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ และสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	50
4.12	ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านเพศ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม สำนักวิชาแพทยศาสตร์ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ และสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	51
4.13	ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม สำนักวิชาแพทยศาสตร์ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ และสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	52
4.14	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหา 6 ด้าน และเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00 1.00-1.49, 1.50-1.99, 2.00-2.49, 2.50-2.99, 3.00-3.49 และ 3.50-4.00	53
4.15	ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านการเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00, 1.00-1.49, 1.50-1.99, 2.00-2.49, 2.50-2.99, 3.00-3.49 และ 3.50-4.00	54

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.16	ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและ นันทนาการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผล การเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00, 1.00-1.49, 1.50-1.99, 2.00-2.49, 2.50-2.99, 3.00-3.49 และ 3.50-4.00	55
4.17	ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านอารมณ์และส่วนตัว ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ย สะสมระดับปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00, 1.00-1.49, 1.50-1.99, 2.00-2.49, 2.50-2.99, 3.00-3.49 และ 3.50-4.00	56
4.18	ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านความสัมพันธ์ทาง สังคม ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผล การเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00, 1.00-1.49, 1.50-1.99, 2.00- 2.49, 2.50-2.99, 3.00-3.49 และ 3.50-4.00	58
4.19	ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านการเงิน ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับ ปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00, 1.00-1.49, 1.50-1.99, 2.00-2.49, 2.50-2.99, 3.00-3.49 และ 3.50-4.00	59
4.20	ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านเพศ ของนักศึกษาชั้น ปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับ ปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00, 1.00-1.49, 1.50-1.99, 2.00-2.49, 2.50-2.99, 3.00-3.49 และ 3.50-4.00	61
4.21	ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับ ปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00, 1.00-1.49, 1.50-1.99, 2.00-2.49, 2.50-2.99, 3.00-3.49 และ 3.50-4.00	62

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.22	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหา 6 ด้าน และเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระบบการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยด้วยระบบแอดมิชชั่น ระบบโควตาโรงเรียน ระบบโควตาจังหวัด ระบบโควตาก็ฬา ระบบโควตาดนตรีและนาฏศิลป์ ระบบโควตาวิทยาศาสตร์ฯ ระบบโควตาเด็กดีมีคุณธรรม ระบบ สอวน. และระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง	63
4.23	ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านการเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระบบการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยด้วยระบบแอดมิชชั่น ระบบโควตาโรงเรียน ระบบโควตาจังหวัด ระบบโควตาก็ฬา ระบบโควตาดนตรีและนาฏศิลป์ ระบบโควตาวิทยาศาสตร์ฯ ระบบโควตาเด็กดีมีคุณธรรม ระบบ สอวน. และระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง	65
4.24	ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคม และนันทนาการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระบบการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยด้วยระบบแอดมิชชั่น ระบบโควตาโรงเรียน ระบบโควตาจังหวัด ระบบโควตาก็ฬา ระบบโควตาดนตรีและนาฏศิลป์ ระบบโควตาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระบบโควตาเด็กดีมีคุณธรรม ระบบ สอวน. และระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง	66
4.25	ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระบบการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยด้วยระบบแอดมิชชั่น ระบบโควตาโรงเรียน ระบบโควตาจังหวัด ระบบโควตาก็ฬา ระบบโควตาดนตรีและนาฏศิลป์ ระบบโควตาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระบบโควตาเด็กดีมีคุณธรรม ระบบ สอวน. และระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง	68
4.26	ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระบบการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยด้วยระบบแอดมิชชั่น ระบบโควตาโรงเรียน ระบบโควตาจังหวัด ระบบโควตาก็ฬา ระบบโควตาดนตรีและนาฏศิลป์ ระบบโควตาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระบบโควตาเด็กดีมีคุณธรรม ระบบ สอวน. และระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง	69

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้บุคคลต้องปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้บุคคลได้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังสุภาพรณ โคตรจรัส (2524) กล่าวไว้ว่าการปรับตัวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ การปรับตัวของบุคคลเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้ที่มีการปรับตัวดีกว่าจะเรียนรู้ได้ดีกว่าผู้ที่มีการปรับตัวได้น้อย ซึ่งสอดคล้องกับสมร แสงอรุณ (2550) กล่าวไว้ว่าการปรับตัวเป็นกลไกอย่างหนึ่งในการรักษาชีวิตของมนุษย์ให้อยู่รอดและอยู่อย่างมีความสุข การปรับตัวอาจเป็นไปในลักษณะของการสู้หรือถอยหรือการใช้สติปัญญาในการจัดการกับปัญหา ทั้งในระดับการรู้ตัวและไม่รู้ตัว เนื่องจากมนุษย์ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก ซึ่งไม่เป็นไปตามความต้องการของตน การใช้กลไกต่างๆ เพื่อลดความกดดันภายในใจเรียกว่ากลไกการป้องกันตนเอง อย่างไรก็ตามการใช้กลไกป้องกันตนเองมากเกินไป อาจทำให้บุคคลไม่อยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง ชั้นรุนแรงอาจทำให้เป็นโรคจิต โรคประสาท ดังนั้นจึงควรยึดหลักความเป็นจริงในการแก้ปัญหา เรียนรู้ที่จะยินดีในตนเอง รู้จักปล่อยวางและยอมรับความเป็นจริงตามจริง แล้วหาทางแก้ปัญหาตามความเป็นจริงเท่าที่สติปัญญาสามารถทำได้ ซึ่งสภาวะเหล่านี้เป็นสาเหตุให้บุคคลต้องหาวิธีการต่างๆ เพื่อที่จะลดและขจัดสภาวะเหล่านี้ แต่ในกรณีที่บุคคลไม่สามารถลดและขจัดสภาวะเหล่านี้ออกไปได้ จะทำให้บุคคลนั้นมีปัญหาการปรับตัว บุคคลจึงจำเป็นต้องรู้จักปรับตัวเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาต่างๆ เหล่านี้ จึงกล่าวได้ว่าความสามารถในการปรับตัวมีความสำคัญต่อชีวิตของบุคคล (สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์, 2544)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการแห่งแรกของประเทศไทย มีรูปแบบเป็น “มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ” มีระบบการบริหารที่แตกต่างจากระบบราชการ โดยเน้นการเรียนการสอนและการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ จัดการเรียนการสอนเป็นระบบไตรภาค (Trimester) ปีการศึกษาหนึ่งๆ แบ่งเป็น 3 ภาคการศึกษา โดยมีเวลาศึกษาภาคการศึกษาละ 13 สัปดาห์ การรับเข้าศึกษามี 2 วิธี คือ ประเภทโควตา และการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในระบบกลาง (Admissions) (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2554) ด้วยปัจจัยดังกล่าวทำให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยในแต่ละปี การศึกษาต้องศึกษาภาคการศึกษา ๓ ละ 13 สัปดาห์ จำนวน 3 ภาคการศึกษา ต้องพักอาศัยในหอพักนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ต้องพักอาศัยในหอพักนักศึกษาของ

มหาวิทยาลัยในปีการศึกษาแรกทุกคน ซึ่งชาญชัย อินทรประวัติ (ม.ป.ป.) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงในเรื่องการอยู่อาศัยของนิสิตนักศึกษาเอง หากเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลันก็จะยิ่งส่งผลถึงการเปลี่ยนแปลงด้านนี้ได้มาก เช่น นิสิตนักศึกษาผู้หนึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในชนบทและอาศัยอยู่กับบิดามารดาโดยตลอด ต่อมาเมื่อเข้าทำการศึกษาในมหาวิทยาลัยต้องมีการเปลี่ยนแปลงที่อยู่อย่างฉับพลัน โดยอาจจะต้องอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัย หอพักเอกชน บ้านเช่า ฯลฯ การมีอิสรภาพจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองอย่างปุบปับ นิสิตนักศึกษาบางคนที่ไม่ได้ถูกฝึกมาให้มีจิตใจหรือบุคลิกภาพที่เข้มแข็งอาจเกิดอาการ “ส่ำลักเสรีภาพ” และเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ไม่เกิดผลดี

จากการรวบรวม ข้อมูล เอกสาร จะเห็นได้ว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยต้องปรับตัวในด้านความเป็นอยู่ ด้านการศึกษา ด้านเทคโนโลยี เป็นต้น นักศึกษาจึงต้องใช้ความพยายามในการปรับตัวเป็นอย่างมาก ทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญดังกล่าว จึงทำวิจัยเรื่อง ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ต่อการจัดการและบริการให้กับนักศึกษาต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กับ ปัจจัยส่วนบุคคล

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

- 1.3.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2554 จำนวน 2,549 คน
- 1.3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้คือ ปัญหาการปรับตัว

1.4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

- 1.4.1 นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- 1.4.2 สำนักวิชา หมายถึง สำนักวิชาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ประกอบด้วย สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาแพทยศาสตร์ และสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์
- 1.4.3 ระบบการรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ได้แก่ ระบบแอดมิชชัน ระบบโควตาโรงเรียน ระบบโควตาจังหวัด ระบบโควตานักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระบบโควตามูลนิธิส่งเสริมโอลิมปิกวิชาการ (สอวน.) ระบบโควตาก็ฬา ระบบโควตาดนตรีและ

นาฏศิลป์ ระบบโศกนาฏกรรมเด็กดีมีคุณธรรม และระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง ทุนการศึกษาเฉลิมพระเกียรติ 84 พรรษา ทุน 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ โศกนาฏผู้พิการ ทุนสุรเกษตร

1.4.4 ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษา 2/2554 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

1.4.5 ปัญหาการปรับตัว หมายถึง สภาพเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความรู้สึกอึดอัด ไม่สบายใจ วิทกกังวล และคับข้องใจ เนื่องมาจากไม่สามารถรู้สึกคิด และแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องและกลมกลืนกับสภาพการณ์หรือสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ในการวิจัยในครั้งนี้จะศึกษาปัญหา 6 ด้าน คือ ด้านการเรียน ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านกิจกรรมสังคมและนันทนาการ ด้านอารมณ์และส่วนตัว ด้านเพศ และด้านการเงิน

1.4.6 ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Between Groups) หมายถึง ความแปรปรวนของค่าตัวแปรตามระหว่างตัวแปรต้นแต่ละกลุ่ม ซึ่งความแปรปรวนที่เกิดขึ้นนี้อาจเนื่องมาจากอิทธิพลของตัวแปรต้น หรืออาจเกิดจากอิทธิพลของตัวแปรต้นเกิดขึ้นอย่างสุ่ม (Chance) ที่เนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างตัวอย่างหรือเกิดจากความคลาดเคลื่อนในการทดลอง เช่น ใช้การวัดที่แตกต่างกัน ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยกลุ่ม เพศ สำนักวิชา ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม และระบบการรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย

1.4.7 ความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Within Groups) หมายถึง ความแปรปรวนอันเกิดจากคะแนนแต่ละตัวในแต่ละกลุ่มเบี่ยงเบนจากค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม ซึ่งความแปรปรวนชนิดนี้คือความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนนั่นเอง ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยกลุ่ม เพศ สำนักวิชา ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม และระบบการรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1.5.1 ทราบปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

1.5.2 ทราบข้อมูลเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการและบริการให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของส่วนกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัญหาการปรับตัว

2.1.1 ความหมายของการปรับตัว

นิตย บุษงามงคล (2529) กล่าวว่า การปรับตัวคือ กระบวนการในการปรับความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ และการกระทำเพื่อไปสู่เป้าหมาย

อรพินทร์ ชูชม & อัจฉรา สุขารมณ์ (2536) กล่าวว่า การปรับตัวคือ การปรับและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลให้เกิดความสอดคล้องกลมกลืนเข้ากับสภาพแวดล้อมและความต้องการของบุคคล

จุฑา บุรีภักดี (2535) กล่าวว่า การปรับตัวหมายถึง การที่บุคคลพยายามเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงพฤติกรรมของตนเอง ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

มัลลวีร์ อดุลวัฒน์ศิริ (2538) กล่าวว่าจิตวิทยาการปรับตัว คือ การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ เช่น บทบาท สถานภาพของตนเอง ผู้อื่น และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ เพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ต้องการและไม่ได้กระทบกระเทือนกับสัมพันธภาพกับผู้อื่น โดยที่บุคคลอาจเลือกกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

1) ปรับความต้องการ ความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจเพื่อให้สามารถแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่างๆ และตอบสนองความต้องการของตนเอง

2) เปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาตนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

3) ปรับปรุงแก้ไขสิ่งแวดล้อมเท่าที่จะกระทำได้ เพื่อให้เอื้อต่อการปรับตัว

วรารักษ์ ตรีกุลสุษดี (2545) กล่าวว่า การปรับตัวหมายถึงกระบวนการที่บุคคลใช้ความพยายามในการปรับตนเอง เมื่อเผชิญกับสภาพปัญหาความวิตกกังวล ความคับข้องใจ ความเครียด ความทุกข์ใจ ความวิตกกังวลต่าง ๆ ฯลฯ จนเป็นสภาพการณ์ที่บุคคลนั้น ๆ สามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมหรือในสภาพปัญหานั้นได้ ถ้าบุคคลปรับตัวแล้วสามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมได้อย่างมีความสุขได้นั้น แสดงว่าบุคคลนั้นมีสุขภาพจิตดี แต่หากว่าบุคคลปรับตัวแล้วยังมีความทุกข์ใจ ว่าวุ่น

ใจ ไม่สบายใจอยู่ ความรู้สึกดังกล่าวย่อมจะทำให้บุคคลนั้นกลายเป็นบุคคลที่มีสุขภาพจิตไม่ดี และหากเรื้อรังรุนแรงมากขึ้น อาจเจ็บป่วยเป็นโรคประสาทหรือโรคจิตได้

สมร แสงอรุณ (2550) กล่าวว่าไว้ว่าการปรับตัวเป็นกลไกอย่างหนึ่งในการรักษาชีวิตของมนุษย์ให้อยู่รอดและอยู่อย่างมีความสุข การปรับตัวอาจเป็นไปในลักษณะของการสู้หรือถอยหรือการใช้สติปัญญาในการจัดการกับปัญหา ทั้งในระดับการรู้ตัวและไม่รู้ตัว เนื่องจากมนุษย์ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก ซึ่งไม่เป็นไปตามความต้องการของตน การใช้กลไกต่างๆ เพื่อลดความกดดันภายในใจเรียกว่ากลไกการป้องกันตนเอง

จากการรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปความหมายการปรับตัวได้ว่า เป็นความพยายามที่บุคคลจะลดความเครียด ความคับข้องใจ และแสวงหาทางที่จะตอบสนองความต้องการของตนเองไม่ว่าจะเป็นความต้องการทางกายหรือทางจิต

2.1.2 ความสำคัญของการปรับตัว

นิภา นิธยาน (2530) กล่าวว่ามนุษย์เกิดมาพร้อมกับแรงผลักดันบางอย่างในตัวเอง ที่ก่อให้เกิดความต้องการ (Need) หลายประการในชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร ความต้องการการยอมรับจากคนอื่น และความกดดันทางสังคมต่าง ๆ ที่ผลักดันให้เกิดความต้องการ ความต้องการทั้งหลายเหล่านี้เป็นแรงขับ (Drive) ที่กระตุ้นให้คนเราดิ้นรนต่อสู้เพื่อให้ได้มา ด้วยเหตุนี้เองเมื่อไม่ได้ตามที่ตนต้องการแล้ว คนเราจำเป็นที่จะต้องรู้จักการปรับตัว เพื่อลดความรู้สึกคับข้องใจให้เบาบางลง และช่วยรักษาดุลยภาพไว้ได้ จึงกล่าวได้ว่าความสามารถในการปรับตัวมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตอยู่ของมนุษย์ทุกคน

มัลลวีร์ อุดลวัฒน์ศิริ (2538) กล่าวถึงความสำคัญของการปรับตัวว่า บุคคลจะดำเนินชีวิตอยู่ได้ก็สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมรอบตัว และความเปลี่ยนแปลงของสถานภาพต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อหาทางตอบสนองความต้องการของตนเองโดยอยู่ในกรอบของธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม กล่าวคือ เมื่อเกิดปัญหาอุปสรรคที่ทำให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองขึ้นก็สามารถแก้ไขได้อย่างถูกต้องเหมาะสม หากปัญหาอุปสรรคใดไม่สามารถหาทางขจัดหรือลดลงได้ก็สามารถปรับความรู้สึกนึกคิดหรือปรับใจให้ยอมรับสภาพความเป็นจริงนั้นได้ ในทางตรงข้ามหากบุคคลไม่สามารถปรับตัวได้ ความตึงเครียด และความวิตกกังวลที่จะเกิดขึ้น เมื่อบุคคลเกิดความตึงเครียดทางด้านจิตใจเป็นเวลานาน ก็จะทำให้สุขภาพจิตเสื่อมได้

2.1.3 สาเหตุของการปรับตัว

มัลลวีร์ อุดลวัฒน์ศิริ (2538) กล่าวว่า ในการดำเนินชีวิตของบุคคลนั้น บุคคลจะต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปค่อนข้างเร็วและรุนแรง รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของตัวบุคคลด้วย ซึ่งล้วนแต่เป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลต้องแสดงพฤติกรรมปรับตัว เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงของตัวบุคคล และให้สามารถ

ตอบสนองความต้องการของตัวบุคคลได้อย่างเหมาะสม สาเหตุของการที่บุคคลมีการปรับตัวพอสรุปได้ดังนี้ คือ

1) การเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของบุคคลแบ่งเป็น

(1) สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ได้แก่ สภาพดิน ฟ้า อากาศ สภาพภูมิประเทศ ตลอดจนภัยพิบัติที่เกิดขึ้นเอง เช่น แผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด วาตภัยและอุทกภัย สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาตินี้มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นตลอดเวลา ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงเองตามธรรมชาติแต่อีกส่วนหนึ่งเป็นผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์ เช่น ตัดไม้ทำลายป่า การทดลองอาวุธนิวเคลียร์ การคิดค้น และการทดลองทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของบุคคลในทางลบมากขึ้น เป็นเหตุให้บุคคลต้องพยายามเรียนรู้และพัฒนาคุณลักษณะส่วนตัวของบุคคลให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมรวมทั้งหาวิธีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการดำเนินชีวิตของตนอย่างเป็นสุข

(2) สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ ความก้าวหน้าของวิทยาการด้านต่าง ๆ เช่น การสื่อสาร การคมนาคม คอมพิวเตอร์ ซึ่งทำให้โลกเล็กและแคบลง รวมทั้งมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม วัฒนธรรมและประเพณีต่าง ๆ ซึ่งมีผลทำให้การดำเนินชีวิตของบุคคลยุ่งยากและซับซ้อนมากขึ้น ผู้คนติดต่อสัมพันธ์กันอย่างกว้างขวางแต่เป็นไปอย่างผิวเผิน ซึ่งเกิดขึ้นจากการที่มีความสนใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งร่วมกันมากกว่าที่จะต้องการผูกพันกันเองอย่างลึกซึ้ง ทำให้ผู้คนขาดความมั่นคงทางด้านจิตใจ ต้องดิ้นรนหาวิธีการที่ประพฤติกปฏิบัติให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนั้นให้ได้

2) การเปลี่ยนแปลงของตัวบุคคลเอง นอกจากบุคคลจะต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไปตลอดเวลาแล้ว บุคคลยังต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงของตัวเองที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดชีวิต ซึ่งเกิดจากการที่บุคคลเจริญเติบโตขึ้นจากทารกเป็น เด็ก วัยรุ่น ผู้ใหญ่ และผู้สูงอายุ การที่บุคคลเจริญเติบโตขึ้นย่อมส่งผลให้การรับรู้ การคิด การเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนทัศนคติ ค่านิยม บทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบเปลี่ยนแปลงไป บุคคลจึงจำเป็นต้องปรับตัวเองให้คิด รู้สึก และแสดงพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับบทบาท สถานภาพ หน้าที่และความรับผิดชอบที่เปลี่ยนแปลงไปตามพัฒนาการของบุคคลด้วย

3) ความต้องการของบุคคล เมื่อความต้องการของบุคคลไม่ได้รับการตอบสนอง บุคคลจึงจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อหาวิธีการที่ตอบสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งความต้องการของบุคคลสามารถแบ่งได้ 2 ชนิด คือ

(1) ความต้องการภายนอก แบ่งออกเป็นความต้องการทางกายภาพ เป็นความต้องการของบุคคลที่หลีกเลี่ยงความเจ็บปวด ความหิวกระหาย ความทุกข์ทรมานที่อาจเกิดจากภัย

พิบัติตามธรรมชาติ และสถาบันทางสังคมที่มีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของบุคคล เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรม รวมทั้งเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ยังไม่ได้เกิดขึ้น แต่บุคคลคาดคะเนว่า อาจจะเกิดขึ้นแล้วมีผลเสียต่อตนเอง และความต้องการทางสังคม เป็นความต้องการของบุคคลที่จะได้รับความรัก การยอมรับ การสนับสนุน ช่วยเหลือจากผู้อื่น เพื่อทำให้เกิดความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย เพราะบุคคลต้องมีชีวิตอยู่ในท่ามกลางคนอื่น ๆ ไปจนตลอดชีวิต ทำให้บุคคลพยายามเรียนรู้ที่จะติดต่อกับสัมพันธ์กับผู้อื่น ด้วยบทบาทและสถานการณ์ที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ก็เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการทางสังคมของตนเอง แต่การที่บุคคลแสวงหาการยอมรับทางสังคมมากเกินไป อาจทำให้บุคคลเกิดความเครียด วิตกกังวล และทุกข์ทรมานได้เช่นกัน

(2) ความต้องการภายใน พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกนั้นมิได้เป็นไปเพื่อตอบสนองต่อความต้องการภายนอกเพียงอย่างเดียว แต่ยังเป็นการแสดงออกเพื่อตอบสนองความต้องการและแรงจูงใจภายในของตัวบุคคลที่เกิดจากการขาดสิ่งจำเป็นเพื่อการดำรงชีวิตทางด้านสรีระด้วย เช่น อาหาร อากาศ น้ำ อุณหภูมิที่เหมาะสม การนอนหลับพักผ่อนที่เพียงพอ หากร่างกายขาดสมดุลบุคคลก็จะเกิดความต้องการและแรงขับ ทำให้บุคคลดิ้นรน แสวงหาสิ่งที่ขาดเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น ซึ่งเป็นความพยายามของบุคคลที่จะปรับตัวเพื่อให้ได้สิ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการภายในของตนเอง

2.1.4 สภาพการณ์ที่ทำให้เกิดการปรับตัว

ธัญญา บุปผเวส (2534) ; นิตย์ บูหงามมงคล (2529) กล่าวไว้ว่า สภาพการณ์ที่ทำให้เกิดการปรับตัวมี 2 ลักษณะคือ

1) สภาพการณ์ทางกายภาพ หมายถึง สภาพต่าง ๆ ภายนอกตัวบุคคล ได้แก่ สภาพดินฟ้าอากาศ สภาพร่างกายของบุคคล เช่น อากาศร้อนเกินไป หรืออากาศหนาวเกินไป หรือร่างกายได้รับบาดเจ็บ เป็นต้น สภาพภายนอกเหล่านี้ อาจมีความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ทำให้บุคคลต้องมีการปรับตัวเพื่อให้อยู่ในสภาวะสมดุล เช่น ความเหนื่อยล้า ความเฉื่อยชา หรือความตึงเครียด เป็นต้น

2) สภาพการณ์ทางจิตวิทยา แม้ว่าอาจจะไม่มีผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายโดยตรง แต่ก็มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน ได้แก่

(1) ความคับข้องใจ (Frustration) เกิดจากการมีอุปสรรคขัดขวางหรือหน่วงเหนี่ยวไม่ใหบรรลุเป้าหมาย หรืออาจเกิดขึ้นเมื่อมีบุคคลมาขัดใจ ขัดคอ หรือขัดขวางการกระทำของตน สาเหตุของการคับข้องใจอาจเกิดจากสาเหตุทางด้านกายภาพ เช่น ฝนไม่ตกตามฤดูกาล รถติด เป็นต้น นอกจากนี้ยังอาจเกิดจากสาเหตุทางด้านจิตวิทยา เช่น สภาพร่างกายไม่ปกติ ปรับตัวกับเพื่อน ๆ ไม่ได้ สำหรับระดับความรุนแรงของความคับข้องใจ มีตั้งแต่ระดับน้อย ๆ จนถึงระดับรุนแรง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เป็นต้นว่า ระดับความคาดหวังของบุคคล ความสามารถในการยืดหยุ่นไปตามสถานการณ์ ข้อห้ามของสังคม แต่สิ่งที่มีผลทำให้เกิดความคับข้องใจได้มากก็คือ

ความขัดแย้งของแรงจูงใจ และปฏิกิริยาที่มีต่อความคับข้องใจคือ การก้าวร้าว (Aggression) ทั้งชนิดที่เป็น การก้าวร้าวโดยตรงและการก้าวร้าวแบบทดแทน การเฉยเมย (Apathy) และการถดถอย (Regression) ในกรณีที่เป้าหมายของบุคคลถูกขัดขวาง แต่ละคนจะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน

(2) ความขัดแย้ง (Conflict) เกิดจากการที่บุคคลจะต้องเลือกสภาพการณ์ใดสภาพการณ์หนึ่ง จากสภาพการณ์สองสภาพการณ์หรือมากกว่านั้น ชนิดของความขัดแย้งมี 3 ชนิดคือ

ก. ความขัดแย้งที่เกิดจากเป้าหมายทางบวกทั้งคู่ (Approach-Approach Conflict) ได้แก่ ความรู้สึกขัดแย้งซึ่งเกิดจากที่บุคคลจะต้องเลือกสภาพการณ์เพียงหนึ่งสภาพการณ์ จากสภาพการณ์ที่ตนพึงพอใจไว้จะต้องเลือกตั้งแต่สองสภาพการณ์ขึ้นไป เช่น เมื่อเรียนจบแล้วจะต้องเลือกว่าจะทำงานหรือเรียนต่อ

ข. ความขัดแย้งที่เกิดจากเป้าหมายทางลบทั้งคู่ (Avoidance-Avoidance Conflict) ได้แก่ ความรู้สึกขัดแย้งซึ่งเกิดจากการที่บุคคลจะต้องเลือกสภาพการณ์หนึ่ง จากสภาพการณ์ที่ไม่พอใจทั้งคู่ เช่น จะไม่ข้ามสะพานลอย แต่ก็ไม่อยากถูกตำรวจจับ เป็นต้น

ค. ความขัดแย้งที่เกิดจากเป้าหมายทางบวกและทางลบ (Approach-Avoidance Conflict) ได้แก่ ความรู้สึกขัดแย้งซึ่งเกิดจากการที่บุคคลจะต้องเลือกสภาพการณ์หนึ่ง จากสภาพการณ์ที่พอใจสภาพการณ์หนึ่ง และสภาพการณ์ที่ไม่พอใจอีกสภาพการณ์หนึ่ง เช่น อยากรับน้ำแต่กลัวหนาว

แรงผลักดันที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต (นิภา นิธยาน, 2530) แรงผลักดันซึ่งมีอิทธิพลสำคัญเกี่ยวข้องกับการปรับตัว และเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการปรับตัวของคนเรามี 2 ประการคือ

1) แรงผลักดันภายนอก ประกอบด้วยความต้องการของร่างกายที่ต้องการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ชีวิตดำรงอยู่ได้ด้วยดีในสภาพแวดล้อม และแรงผลักดันภายนอกเกิดจากข้อเรียกร้องของสังคมหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์กัน ข้อเรียกร้องของสังคมมีมาตรฐานต่าง ๆ กัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแบบแผนของระเบียบประเพณี และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไปในแต่ละครอบครัว

2) แรงผลักดันภายใน ประกอบด้วยแรงกระตุ้นภายในตัวบุคคล อันเกิดจากสภาพทางสรีระของบุคคลนั้น ได้แก่ ความต้องการจำเป็นต่อการดำรงชีพและเป็นผลจากประสบการณ์ทางสังคมที่บุคคลได้เรียนรู้ในชีวิตที่ผ่านมาหรือเหตุจูงใจทางสังคม (Social Motives) ได้แก่ ความต้องการที่จะมีเพื่อนฝูง ความต้องการความรัก ความต้องการความสำเร็จ และการเป็นที่ยกย่องที่นับถือ

2.1.5 ปัญหาการปรับตัว

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2537) กล่าวถึง ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยว่า ระบบการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษานั้นแตกต่างกับระบบการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา อีกทั้งนักศึกษาขาดทักษะในการเรียน เช่น การจดคำ

บรรยาย การค้นคว้า และการศึกษาด້วยตนเอง ตลอดจนการแบ่งเวลาเพื่อการศึกษาเล่าเรียนที่ถูกต้อง จึงทำให้นักศึกษาเกิดปัญหาในการปรับตัว แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีนิสัยการเรียนที่ไม่เหมาะสมจะมีปัญหาในการปรับตัวในด้านการเรียน นอกจากนี้การที่นักศึกษาเปลี่ยนสภาพจากนักเรียนมัธยมศึกษาเป็นนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาย่อมพบปัญหาในด้านต่าง ๆ มากมาย

2.1.6 วิธีการในการปรับตัว

พรรณทิวา รุจิพร (2523) ; ัญญะ บุพผเวส (2534) ; มัลลวีร์ อุดลัฒนศิริ (2538) กล่าวถึงวิธีการปรับตัวแบ่งออกได้ 2 ประเภท ดังนี้

1) วิธีการแก้ปัญหาโดยตรง (Direct Coping) เป็นวิธีการปรับตัวที่บุคคลพยายามแสดงพฤติกรรมใด ๆ ก็ตาม ซึ่งเป็นไปในทางที่จะเปลี่ยนแปลงสภาพการณ์หรือขจัดสภาพการณ์ที่ทำให้เกิดความคับข้องใจ ความขัดแย้งนั้นออกไปเสีย หรือพยายามปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเอง เพื่อให้พ้นจากสภาวะความคับข้องใจ ความขัดแย้ง หรือพยายามปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเอง เพื่อให้ไปถึงจุดมุ่งหมายที่วางไว้ให้ได้ พยายามพบเผชิญกับปัญหาอย่างตรงไปตรงมา ตามความเป็นจริงการปรับตัวแบบนี้ บุคคลอาจเลือกใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่ง หรือหลาย ๆ วิธี ดังนี้

- (1) หาความรู้และข้อมูลต่าง ๆ เพื่อแสวงหาวิธีการไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ
- (2) ปรับปรุงตัวเอง โดยเลิกนิสัยบางอย่างที่เป็นอุปสรรคต่อการไปสู่เป้าหมายนั้น และเพิ่มกำลังใจและความอดทนให้มากขึ้น
- (3) เพิ่มความยืดหยุ่นและความคล่องตัวในการดำเนินชีวิตการทำงาน การแก้ไขข้อขัดแย้งต่าง ๆ
- (4) เปลี่ยนแปลงวิธีการปรับตัวใหม่
- (5) ลดเป้าหมายลง ให้เหมาะสมกับความสามารถและความถนัด เมื่อพยายามและอดทนอย่างเต็มที่ด้วยวิธีการใหม่ ๆ แล้ว แต่ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้
- (6) เปลี่ยนเป้าหมายใหม่หรือหาสิ่งอื่นมาทดแทน เมื่อลดเป้าหมายลงแล้วแต่ยังไม่ประสบความสำเร็จ หรือการลดเป้าหมายทำให้เกิดความรู้สึกไม่พึงพอใจ
- (7) รอเวลาผ่านไป เพื่อใช้สถานการณ์ที่เป็นอุปสรรคเปลี่ยนแปลง หรือคลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้น เมื่อพิจารณาแล้วว่าไม่มีวิธีการอื่นใดที่จะไปถึงเป้าหมายได้ นั่นคือการพยายามทำใจให้ยอมรับสภาพปัญหา อุปสรรค ที่หลีกเลี่ยงไม่ได้
- (8)หนีสภาพการณ์ที่เป็นปัญหา อุปสรรค โดยปฏิเสธไม่ยอมรับความจริงหรือแยกตัวเองออกไปจากเหตุการณ์

2) กลไกในการปรับตัว กลไกในการปรับตัวเป็นวิธีการปรับตัววิธีหนึ่งเมื่อเกิดความคับข้องใจ ความขัดแย้ง เป็นการลดความเครียด ความวิตกกังวลที่เกิดขึ้น และรักษาศักดิ์ศรีไว้ มีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ เป็นการบิดเบือนความจริง เลือกที่จะรับรู้เหตุผล หรือสิ่งแวดล้อม คล้ายเข้าข้างตัวเอง

หรือหลอกตัวเราเอง ช่วยให้ตัวเองรู้สึกสบายใจขึ้น แต่ไม่ได้เป็นการแก้ปัญหา หรือทำให้สภาพการณ์ดีขึ้น และมักจะเกิดขึ้นหรือใช้อย่างไม่รู้ตัว วิธีการต่าง ๆ จะค่อย ๆ พัฒนาขึ้นทีละน้อย เมื่อใช้บ่อย ๆ เข้า จะเป็นความเคยชินติดตัวไป และสะสมกันกลายเป็นส่วนหนึ่งของระบบพฤติกรรมของบุคคลนั้น ซึ่งแตกต่างกันในแต่ละบุคคล กลไกการปรับตัวมีดังนี้

(1) การปฏิเสธความจริง (Denial of Reality) เป็นการไม่รับรู้ความจริง เมื่อสภาพความเป็นจริงเป็นสิ่งที่นำความทุกข์ ความไม่สบายใจมาให้ คนเราอาจปฏิเสธที่จะรับรู้หรือเผชิญกับความเป็นจริง เพื่อจะได้รู้สึกสบายใจขึ้น โดยอาจใช้วิธีการต่าง ๆ กัน อาจตีความหมายหรือรับรู้ได้หลายอย่าง การปฏิเสธจึงทำได้ค่อนข้างง่าย โดยเลือกรับรู้ด้านที่ทำให้สบายใจ แต่ถ้าสภาพความเป็นจริงชัดเจนแน่นอนลงไป การปฏิเสธอาจทำได้ค่อนข้างยาก

(2) การกล่าวโทษ (Projection) เป็นการปฏิเสธชนิดหนึ่ง คือ ปฏิเสธไม่ยอมรับความต้องการความรู้สึกนึกคิด สภาพอารมณ์ ทัศนคติ หรือคุณลักษณะที่ไม่ดี ไม่เป็นที่ต้องการ ก่อให้เกิดความเจ็บปวด ความวิตกกังวล หรือการปฏิเสธไม่ยอมรับข้อเสียข้อผิดพลาดบกพร่องของตนเอง นอกจากจะปฏิเสธไม่ยอมรับสิ่งดังกล่าวแล้ว ยังโยนสิ่งอันไม่พึงปรารถนาเหล่านี้ไปยังบุคคลอื่นด้วย มีสำนวนว่า โยนกลอง หรือ ร้าไม่ดีโทษปีโทษกลอง เป็นการโยนความผิดความไม่ดีของตนเองไปให้คนอื่น ในคนที่ปรับตัวได้ดีนั้น ควรจะยอมรับสิ่งต่าง ๆ มากขึ้น มีการแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่อง ความผิดพลาดของตนเอง มากกว่าที่จะไปเห็นสิ่งเหล่านั้นในตัวคนอื่นหรือโยนสิ่งเหล่านี้ไปให้คนอื่น

(3) การแทนที่ (Displacement) เป็นการถ่ายทอดความรู้สึก สภาพอารมณ์ต่าง ๆ ไปยังบุคคลหรือสิ่งใดที่ไม่ได้เกี่ยวกับหรือเป็นสาเหตุของความรู้สึกหรือสภาพอารมณ์เดิมนั้น โดยตรง ทั้งนี้เพราะไม่สามารถแสดงออกไปที่สาเหตุโดยตรงได้

(4) การทดแทน (Sublimation) เป็นการแสดงพฤติกรรมที่ให้โทษมาสู่คุณประโยชน์ ออกมาในรูปการสร้างสรรค์ทางศิลปะ กิจกรรมที่เป็นประโยชน์แก่สังคม ส่วนใหญ่มักจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางเพศ และพฤติกรรมก้าวร้าว

(5) การชดเชย (Compensation) เป็นการแสวงหาความสำเร็จดีเด่นในด้านใดด้านหนึ่ง ชดเชยข้อบกพร่อง จุดอ่อน ปมด้อยด้านใดด้านหนึ่ง หรือเป็นการชดเชยในสิ่งที่ตนเองขาดไป ซึ่งอาจจะต้องใช้พลัง ความพยายาม และเวลามากกว่าปกติ เพื่อลดความวิตกกังวล และยังคงมีความภาคภูมิใจในตนเอง

(6) การเลียนแบบ (Identification) การตรงกันข้ามกับการกล่าวโทษ ซึ่งเป็นการโยนความผิด สิ่งที่ไม่ดี ข้อเสียต่าง ๆ ของตัวเองไปที่คนอื่น และการเลียนแบบจะตรงกันข้าม เป็นการรับคุณลักษณะบางอย่าง แบบแผนพฤติกรรม คุณค่า ความต้องการ ความสนใจของคนอื่นมาเป็นของเราเอง เพื่อลดความวิตกกังวล ความกลัว เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตั้งแต่วัยเด็ก โดยจะเลียนแบบพฤติกรรม และสิ่งที่เป็นนามธรรม เช่น ความสนใจ คุณค่า คุณธรรมต่าง ๆ จากแบบอย่าง คือ บิดา มารดา โดยคิด

ว่าอาจจะได้อำนาจเป็นที่รัก มีความสามารถต่าง ๆ อย่างนั้นบ้าง ผลของการเลียนแบบจะทำให้เกิด บทบาทและพฤติกรรมที่เหมาะสมตามเพศ และพัฒนาการทางด้านมโนธรรม ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี การเลียนแบบอาจจะเป็นการเลียนแบบวีรบุรุษ คนเด่นคนดัง คนมีชื่อเสียงในสังคม อีกแบบเป็นการลอกเลียนแบบและความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เช่น สถาบันการศึกษา จังหวัด ประเทศชาติ เป็นต้น โดยมักพูดถึงความสำเร็จและความภาคภูมิใจในกลุ่มของตน จะนิยมชมชอบแต่บุคคลอื่นที่กล่าว ยกย่องกลุ่มของตน และขณะเดียวกันหากบุคคลอื่นกล่าวตำหนิ กล่าวร้ายกลุ่มของตน ก็ความรู้สึกโกรธ ไม่ชอบบุคคลนั้น

(7) ปฏิกริยาคิดอย่างทำอย่าง (Reaction Formation) คือการเสแสร้ง แสดง ความรู้สึกนึกคิด ความต้องการพฤติกรรมในทางที่ตรงข้ามกับความรู้สึกที่แท้จริง คือรู้สึกอย่างหนึ่ง แต่ แสดงออกหรือทำอีกอย่างหนึ่ง คล้ายกับเป็นการกลบเกลื่อนความรู้สึก อารมณ์หรือความต้องการที่ แท้จริง ซึ่งก่อให้เกิดความวิตกกังวล หรือสังคมไม่ยอมรับ จึงแสดงพฤติกรรมออกในทางที่ตรงกันข้าม และพฤติกรรมดังกล่าวนี้ มักจะมากเกินไป หรือเกินความจำเป็นตามสภาพการณ์นั้น

(8) การฝันเฟื่อง (Fantasy-Daydreaming) เป็นการหลีกหนีสภาพการณ์โดย ใช้จินตนาการสร้างวิมานในอากาศ สร้างโลกแห่งความฝันขึ้นมา โลกในความคิดคำนึงที่แวดล้อมไปด้วยทุกสิ่งทุกอย่างที่ต้องการ และเป็นอะไรก็ได้ในสิ่งที่ต้องการจะเป็น โลกในความฝันที่สามารถจะอยู่ หรือเผชิญกับมันได้อย่างไม่ต้องมีความทุกข์ความวิตกกังวล

(9) การไม่รับรู้ (Apathy) บางครั้งเวลาคนเราไม่สามารถจะจัดการกับปัญหา ความคับข้องใจ ความขัดแย้ง ความวิตกกังวลต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาจจะพัฒนา ความรู้สึกที่ไม่ยอมรับรู้อะไรเลย ไม่สนใจ ไม่ใส่ใจ ไม่มีกิจกรรมพฤติกรรมใด ๆ บางทีไม่ยอมพูด ไม่ มีการพบปะติดต่อกับคนอื่น วิธีนี้ไม่ได้เป็นการต่อสู้หรือแก้ปัญหา แต่ไม่ยอมรับเพื่อความสบายใจ

(10) การแสดงความเข้าใจในความรู้สึก (Empathy) หมายถึงการแสดง ความเข้าใจในความรู้สึกของคนอื่นอย่างมาก ซึ่งเป็นการกระทำเพื่อลดความเครียด ความไม่สบายใจของ ตนเอง

(11) การผลัดวันประกันพรุ่ง (Procrastination) เป็นการผลัดเลื่อนเวลาไป เรื่อย ๆ ไม่ทำงานหรือสิ่งต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความไม่สบายใจ ความคับข้องใจ ความวิตกกังวล เพื่อเป็น การลด คลายจากความรู้สึกไม่สบายใจต่าง ๆ เฉพาะหน้าลงไปได้บ้าง

(12) การหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง (Rationalization, Intellectualization) เป็นการพยายามคิดหาเหตุผลที่ฟัง ๆ ดูอาจจะเป็นเหตุเป็นผลดี มาอธิบายความคิด การกระทำ หรือ พฤติกรรมในอดีต ปัจจุบัน หรืออนาคตก็ได้ เพื่อลดความวิตกกังวล อันเกิดจากความผิดพลาดหรือ ข้อเสียของตนเอง เพื่อให้ตนเองสบายใจขึ้น ยังมีความภาคภูมิใจในตนเอง หรือยังเป็นที่ยอมรับของ สังคม ข้อสังเกตก็คือ เหตุผลดังกล่าวนี้ไม่ได้ถูกต้องตามความเป็นจริง แต่เป็นเหตุผลที่ไม่ถูกต้อง

คล้ายกับเป็นข้อแก้ตัว การปรับตัววิธีนี้ เป็นการปฏิเสธชนิดหนึ่ง ไม่ได้เป็นการแก้ปัญหาหรือหนีปัญหา แต่เป็นการพยายามอธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นนั้น ด้วยเหตุผลที่คล้ายกับเข้าข้างตัวเอง แตกต่างกับการกล่าวโทษ ที่ว่าการกล่าวโทษนั้น จะมีการตีความว่าหรือโยนความผิด หรือสิ่งที่เป็นความไม่ดี ข้อบกพร่องของตนเองไปยังบุคคลอื่น แต่การหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง ไม่จำเป็นจะต้องเกี่ยวกับบุคคลอื่น อาจจะเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ หรือสภาพแวดล้อมทั่ว ๆ ไป ก็ได้ ที่จะนำมาใช้เป็นเหตุผลในการอธิบายพฤติกรรม และดูเหมือนว่า ถ้าคนเรายังฉลาด รู้จักคิด คำอธิบายที่เป็นเหตุผลที่ไม่ถูกต้องนั้น จะดูน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น โดยแบ่งเป็น แบบที่หนึ่ง อุ่นเปรี้ยว เป็นการหาเหตุผลปลอบใจตนเอง เมื่อประสบความผิดหวัง ความล้มเหลว เป็นการหาข้อเสียของสิ่งนั้น ทำให้สิ่งนั้นดูเหมือนด้อยคุณค่าลงไป ในความคิดของตนเอง จะได้ไม่รู้สึกล้มเหลวหรือเสียใจมาก และแบบที่สอง มะนาวหวาน เป็นการหาเหตุผลเพื่อแสดงให้ตนเองและบุคคล อื่น ๆ เชื่อว่าสิ่งนั้นดีที่สุดในตัวเอง และตนเองพึงพอใจที่สุด (ซึ่งความจริงไม่ต้องการหรือไม่อยากได้เลย)

(13) การเก็บกด (Repression) เป็นการเก็บกดความรู้สึกไม่สบายใจ ความคับข้องใจ จากระดับจิตสำนึกไปสู่ระดับจิตไร้สำนึก โดยพยายามที่จะไม่นึกถึงหรือคิดถึง เพราะวิธีนี้จะช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงจากความรู้สึกไม่พึงปรารถนา หรือความปรารถนาที่ไม่เป็นที่ยอมรับ

(14) การถดถอย (Regression) เป็นสภาพการณ์ที่ทำให้รู้สึกสิ้นหวังไม่มีใครช่วยได้ และไม่สามารถจะแสดงปฏิกิริยาหรือมีพฤติกรรมโต้ตอบโดยตรงได้ คนเราอาจจะใช้วิธีการปรับตัวโดยการหนีถดถอย แสดงพฤติกรรมหรือสภาพอารมณ์ที่ต่ำกว่าอายุ เป็นพฤติกรรมที่ไม่ใช่วุฒิภาวะ ซึ่งอาจจะทำให้อดทนต่อสภาพการณ์ได้ดีขึ้น หรืออาจได้รับความสนใจเอาใจใส่มากขึ้น พฤติกรรมการถดถอยอาจจะอยู่ในรูปการย้อนกลับไปแสดงพฤติกรรมที่เคยแสดงมาแล้วสมัยเป็นเด็ก ๆ หรืออาจอยู่ในรูปของพฤติกรรมที่ไม่ใช่วุฒิภาวะที่คนนั้นไม่เคยแสดงมาก่อน

(15) การถอนตัว หรือการหลีกเลี่ยง (Withdrawal) เป็นการไปให้พ้นจากสภาพการณ์นั้น ถอนตัวออกมาตามลำพัง เพื่อให้เกิดความสบายชั่วคราว ตัวอย่างเช่น บางคนรู้สึกว่าการเข้าสังคมไม่เป็นก็มักจะเลี่ยงงานสังคมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ชอบอยู่คนเดียวเงียบ ๆ ชอบเป็นผู้สังเกตการณ์มากกว่าเข้าร่วมกิจกรรมนั้น เป็นต้น

(16) การสำนึกผิด (Undoing) หมายถึงการสำนึกถึงความผิดที่เคยกระทำมาในอดีต โดยหันมาทำความดี เพื่อเป็นการไถ่บาป เพื่อให้ตัวเองรู้สึกสบายใจ เช่น การสารภาพบาป การทำบุญ หรือบวชตลอดชีวิตของผู้ร้ายฆ่าคนตาย

(17) การติดขั้น (Fixation) ตามทฤษฎีพัฒนาการทางบุคลิกภาพของกลุ่มจิตวิเคราะห์ เชื่อว่าบุคลิกภาพจะพัฒนาการไปเรื่อย ๆ ตามขั้นของพัฒนาการมีความสำคัญ 3 ขั้น ที่ก่อให้เกิดการติดขั้น ได้แก่ ระยะเวลาแสวงหาความสุขจากอวัยวะปาก (Oral Stage) ระยะเวลาแสวงหาความสุขจากอวัยวะทวารหนัก (Anal Stage) และระยะเวลาแสวงหาความสุขจากอวัยวะเพศ (Phallic

Stage) เป็นต้น ถ้าขั้นไหนคนเรามีประสบการณ์ของความคับข้องใจ บุคลิกภาพมีแนวโน้มที่จะหยุดพัฒนา และจะยึดติดอยู่ที่ขั้นนั้น ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรม ต่าง ๆ กัน เช่น เด็กที่ฝืนความต้องการในการดูดนิ้วปาก ก็จะติดอยู่กับพฤติกรรมการใช้ปากตอบสนองความต้องการของตนจนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ เช่น พุดมาก ชอบเคี้ยว ชอบดูด ชอบคาบ เป็นต้น

ซึ่งสอดคล้องกับนิทซ์ บุงงามงคล (2529) กล่าวถึงกลวิธีในการปรับตัว ดังนี้

1) การปฏิเสธ (Denial) เป็นการปรับตัวชนิดที่บุคคลใช้เมื่อประสบกับสภาพการณ์ภายนอกที่ไม่น่าพึงปรารถนา โดยการไม่ยอมรับว่าปัญหานั้นมีจริง เช่น บิดามารดากับเด็กที่ป่วยหนัก ไม่ยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้น เพราะรู้สึกไม่สบายใจเกินกว่าจะรับความจริงได้

2) การเก็บกด (Repression) เป็นการไม่ยอมรับปัญหาที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล เป็นความรู้สึกอารมณ์หรือความจำเกี่ยวกับสภาพการณ์ที่น่ากลัวหรือเจ็บปวดถูกกดไว้จนลึกลงไป พรอยด์เชื่อว่า การเก็บกดเป็นการระงับแรงขับในเด็ก ตัวอย่างเช่น เด็กเพศชายมีความรักมารดาและอิจฉาบิดา เรียกว่าปมโอดิพัส (Oedipus Complex) เด็กจำเป็นต้องเก็บกดความรู้สึกดังกล่าวไว้เพราะสังคมไม่ยอมรับ

3) การหาเหตุผลทดแทน (Rationalization) เป็นวิธีการกระทำเพื่อช่วยลดความผิดหวัง โดยอาจจะกล่าวได้ว่าจริง ๆ แล้วตนก็ไม่ต้องการสิ่งนั้นเลยหรือสิ่งนั้นไม่ดี

4) ปฏิกริยาคิดอย่างทำอย่าง (Reaction Formation) เป็นวิธีการที่บางคนซ่อนแรงจูงใจของตนไว้ โดยการเสแสร้งกระทำพฤติกรรมไปในทางตรงข้าม ตัวอย่างเช่น มารดาที่ไม่ต้องการจะมีบุตร เกิดความรู้สึกผิด จึงแสดงพฤติกรรมการปกครองเด็กจนเกินไป เพื่อให้บุตรรู้สึกว่ามีมารดารักตนและเพื่อให้ตนเองรู้สึกว่าเป็นแม่ที่ดี

5) การกล่าวโทษ (Projection) เป็นวิธีการที่บุคคลป้องกันตนเองจากความบกพร่องโดยกล่าวโทษไปที่เหตุการณ์หรือบุคคลอื่น เช่น ผู้ที่มีความประสงค์จะว่าร้ายผู้อื่นว่าโหดร้าย แต่รู้สึกไม่ดีถ้าจะกระทำเช่นนั้น จึงเปลี่ยนเป็นการอ้างว่าผู้อื่นมีความโหดร้ายและไม่ดีต่อตน เป็นต้น

6) การย้ายที่ (Displacement) เป็นวิธีการที่ใช้ได้ผลในการลดความวิตกกังวลของบุคคล โดยการเปลี่ยนรูปของแรงจูงใจไปในลักษณะอื่น เช่น ผู้ที่มีอารมณ์โกรธแต่ไม่แสดงออกโดยตรงต่อสภาพความคับข้องใจก็จะไปแสดงออกกับสิ่งที่ตนมีอำนาจเหนือกว่าแทน

2.1.7 ลักษณะของบุคคลที่มีการปรับตัวที่ดี

ลักษณะของบุคคลที่มีสุขภาพจิตดี ซึ่งเกิดจากการปรับตัวที่ดี (ธัญญา บุพผเวส, 2534) จำแนกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1) ปรับตนเองได้ในด้านที่เกี่ยวกับตนเอง เช่น รู้จักตนเอง เข้าใจตนเอง ยอมรับตนเอง และรับรู้อย่างถูกต้อง รู้สำนึกตลอดเวลาว่า รู้สึกอย่างไร มุ่งหวังอะไร ทำไม่จริงเป็นเช่นนั้น รู้

ความสามารถ รู้ขอบเขตศักยภาพของตน ตระหนักว่ามีจุดอ่อน จุดบกพร่องในเรื่องใด สามารถควบคุมตนเองได้ เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสุขในชีวิต

2) ปรับตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เช่น สร้างมิตรสัมพันธ์กับผู้อื่น สามารถหยั่งถึงความต้องการและความรู้สึกของผู้อื่น สามารถที่จะรับความรัก ความกรุณาจากผู้อื่นอย่างซาบซึ้งและสำนึกในบุญคุณ สามารถจะให้ไมตรีจิต และเห็นใจผู้อื่น มีเมตตาต่อเพื่อนมนุษย์และสัตว์

3) มีประสิทธิภาพในการทำงาน เช่น สมครใจทำงาน ทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความเต็มใจ ยึดมั่นแจ่มใสที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่น ใช้ศักยภาพในการทำงานอย่างเต็มที่ ซาบซึ้งในการมีชีวิตอยู่และได้ทำงาน สร้างผลงานที่มีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ลักษณะของผู้ที่มีการปรับตัวดีคือผู้ที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ (มัลลวีร์ อุดลวัฒน์ศิริ, 2538)

1) มีเจตคติที่ดีต่อตนเอง เข้าใจและยอมรับตนเองตามความเป็นจริง มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความรับผิดชอบทั้งกับตนเองและผู้อื่น

2) รับรู้สภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริง เข้าใจพฤติกรรมของตนเองและของผู้อื่นอย่างถูกต้องตามความเป็นจริง

3) มีความอดทนที่จะเผชิญกับภาวะเครียดต่าง ๆ ได้

4) สามารถสร้างสัมพันธภาพอันดีกับผู้อื่นได้ รวมทั้งการทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นสุข

5) ความเป็นตัวของตัวเอง เป็นอิสระจากอิทธิพลต่าง ๆ รวมทั้งมีเป้าหมายชีวิตที่ชัดเจน

6) ความเป็นผู้ใหญ่ มีบุคลิกภาพที่น่าชื่นชม น่าศรัทธา ควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ รู้จักรับฟังผู้อื่น

7) รู้จักให้อภัย และหวังดีต่อผู้อื่น

8) วางแผนการดำเนินชีวิตในทุกด้าน ที่สามารถปฏิบัติได้จริง และพยายามปฏิบัติตามนั้น

พรรณทิวา รุจิพร (2523) กล่าวถึง ลักษณะของคนที่มีการปรับตัวที่ดี ดังนี้

1) ดำเนินชีวิตโดยไม่มีความคับข้องใจ ความขัดแย้ง ความเครียด ความวิตกกังวล หรือมีแต่น้อย เพราะสามารถแก้ไขได้ รู้สึกมีความสุขความพอใจกับชีวิตของตนเอง และทำอะไรมีผลงาน เพราะสามารถใช้พลังความสามารถได้เต็มที่ ดำเนินชีวิตด้วยความกระตือรือร้น

2) ยอมรับความเป็นจริงของโลก ทั้งทางด้านกายภาพและสังคม สามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้ตามคุณค่าและมาตรฐานของสังคม คนเราจะมีความต้องการก้าวร้าวหรือเห็นแก่ตัว อาจจะมี

ความคิดฝันในสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ คนที่มีการปรับตัวได้ดี จะต้องสามารถควบคุมความคิดความรู้สึกเหล่านี้ และจะแสดงออกในทางที่เหมาะสมที่สังคมยอมรับ

3) คนที่มีการปรับตัวที่ดีนั้นไม่ใช่คนที่ต้องยอมทำตามสังคม เพื่อที่จะได้ดำเนินชีวิตไปได้อย่างไม่ยุ่งยากเสมอไป แต่จะต้องสามารถยอมรับการทำทนาย ความยากลำบาก ปัญหาต่าง ๆ ความรู้สึกเจ็บปวด ความรู้สึกสับสนต่าง ๆ ได้ด้วย ถ้าจะต้องไม่ยอมตาม มีความมั่นใจในความสามารถของตนเองที่จะพบหรือจัดการกับปัญหาตามความเป็นจริงและอย่างมีวุฒิภาวะ อาจมีการถดถอยบ้าง นั่นคือ เน้นการปรับตัวในเรื่องการยืดหยุ่น ความเป็นธรรมชาติเป็นตัวของตัวเอง และความสามารถทางสร้างสรรค์

4) คนที่มีการปรับตัวได้ดีคือคนที่เรียนรู้ สามารถสร้างความสมดุลระหว่างการที่คล้อยตามหรือการไม่คล้อยตาม (Comform vs. Noncomform) และการควบคุมตนเอง หรือโดยธรรมชาติ (Self-control vs. Spontaneity) มีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าสังคมต้องการ และสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้เช่นกัน ถ้ามันเป็นวิธิต่าง

5) คนที่มีการปรับตัวได้ดี คือคนที่มีความเป็นตัวของตัวเอง (Sense of Self-Identity) แม้ว่าจะต้องการการยอมรับจากคนอื่น แต่ก็ไม่ได้คิดหรือรู้สึกว่าต้องผูกมัดตนเองให้มีความคิดเห็นหรือแสดงพฤติกรรมตามกลุ่มในทุกกรณี กล่าวคือ มีความสามารถและเป็นอิสระในการตัดสินใจตามความต้องการของตัวเองและตามความเป็นจริงของสภาพแวดล้อม ไม่ใช่โดยการได้รับความกดดันจากคนอื่น

6) คนที่มีการปรับตัวได้ดี คือคนที่มีความตระหนักในคุณค่าของตนเอง (Self-Awareness) มีความเป็นตัวของตัวเอง (Independence) และบรรลุความต้องการของตนเอง (Self-Fulfillment) มาสโลว์ใช้คำว่า การพัฒนาตนเองอย่างสมบูรณ์เต็มที่ตามศักยภาพ (Self-Actualization)

7) คนที่มีการปรับตัวได้ดี คือคนที่สามารถประเมินดูโลก สิ่งแวดล้อมรอบ ๆ และตนเองได้อย่างใกล้เคียงความเป็นจริง รู้ข้อดีและจุดอ่อน ความต้องการ แรงจูงใจของตนเอง คือรู้จักและเข้าใจตนเอง (Self-knowledge and Understanding)

8) คนที่มีการปรับตัวได้ดี คือคนที่มีความนับถือตนเองสูง (Self-Esteem) มีความรู้สึกความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองตามความเป็นจริงว่าเป็นคนที่มีคุณค่า มีความสามารถที่จะดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้สึกว่าตนเองเป็นที่ยอมรับของสังคม มีความรู้สึกมั่นคง ปลอดภัย และมั่นใจในตนเองที่จะเผชิญกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน

คนที่มีการปรับตัวได้ดี คือคนที่สามารถให้และรับความรักได้ (Two-way flow of Affection) มีความสัมพันธ์อันดีกับคนอื่น ไวต่อความรู้สึกนึกคิด ความต้องการของคนอื่น มีชีวิตอยู่เพื่อทำให้ชีวิตของคนอื่นได้รับความสุขสบายด้วย ไม่เรียกร้องต้องการ หรือมุ่งหวังให้คนอื่นทำในสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ เพื่อสนองความต้องการของตนเอง ข้อสังเกตคือคนที่ปรับตัวไม่ได้ มักจะมีลักษณะ

ต้องการความรักความสนใจจากคนอื่น ในขณะที่ตนเองไม่สามารถจะให้ความรักได้ (One-way of affection) นอกจากนี้ยังเป็นคนที่ยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง นึกถึงแต่ความรู้สึก ความต้องการ ความปรารถนา ความมุ่งหวังของตัวเอง เอาใจใส่ในตัวเองมาก ติดต่อกันเป็นระยะเวลายาวนาน ทำให้มองเห็นไปว่าเขาจะต้องเผชิญชีวิตด้วยความลำบากยากเย็นแสนเข็ญแค่ไหน ไม่ได้มองออกจากตัวเองไปที่คนอื่น หรือให้ความสนใจไปที่คนอื่นบ้าง ซึ่งเขาเหล่านั้นอาจจะต้องต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ มากกว่าตัวเองเสียอีกก็ได้

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการปรับตัว

สุภาพรณ โคตรจรัส (2524) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการปรับตัวทางการเรียน ด้านการเงินและด้านที่อยู่อาศัย มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และปัญหาด้านการปรับตัวทางเพศ มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นิสิตประสบปัญหามากที่สุดด้านการปรับตัวทางการเรียน และประสบปัญหาน้อยที่สุดในด้านการปรับตัวทางเพศ นิสิตประสบปัญหาค่อนข้างมากในด้านกิจกรรมสังคมและนันทนาการ ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และสังคม ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม นิสิตประสบปัญหาค่อนข้างน้อยในด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา ด้านสุขภาพและพัฒนาการทางร่างกาย ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย และด้านบ้านและครอบครัว สอดคล้องกับวรรณศรี แวงงาม (2539) ซึ่งศึกษาลักษณะปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น ปรากฏว่านักศึกษาทั้งหมดประสบปัญหาที่สุดในด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการปรับตัวทางการเรียน และปัญหาน้อยที่สุดด้านบ้านและครอบครัว และจากงานวิจัยของดารณี ประคองศิลป์ (2530) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาแพทย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผลการวิจัยปรากฏว่านักศึกษาแพทย์โดยส่วนรวมประสบปัญหาที่สุดในด้านการปรับตัวทางการเรียนและประสบปัญหาน้อยที่สุดด้านบ้านและครอบครัว

ส่วนงานวิจัยของสุตสวาท นามราชภูร์ (2537) ได้ศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการวิจัยปรากฏว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง นอกจากนั้นอยู่ในเกณฑ์น้อยประกอบด้วยด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านสุขภาพ ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านอารมณ์และส่วนตัว ด้านบ้านและครอบครัว ด้านศีลธรรมจรรยาและศาสนา ด้านอนาคต เกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา และด้านหลักสูตรและการสอน

ปัทมา โตนดแก้ว (2544) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาปัญหาการปรับตัวทางด้านการเรียนของนักศึกษาภาคปกติ สถาบันราชภัฏนครปฐม พบว่า ในภาพรวมนักศึกษาภาคปกติ สถาบันราชภัฏนครปฐม มีปัญหาการปรับตัวทางด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ด้านวิธีเรียน ด้านลักษณะนิสัยต่อการเรียน ด้านการปรับตัวกับเพื่อน ผลการเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวทางด้านการเรียนโดยรวมระหว่างนักศึกษาชายกับนักศึกษาหญิง พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อเปรียบเทียบแต่ละด้าน พบว่า ด้านลักษณะนิสัยต่อการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านวิธีเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านการปรับตัวกับเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวทางด้านการเรียนของนักศึกษาภาคปกติ สถาบัน ราชภัฏนครปฐมระหว่างนักศึกษาสาขาวิชาต่าง ๆ โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเปรียบเทียบแต่ละด้าน พบว่า ด้านลักษณะนิสัยต่อการเรียนและด้านวิธีเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านการปรับตัวกับเพื่อนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวทางด้านการเรียนของนักศึกษาภาคปกติ สถาบันราชภัฏนครปฐม ระหว่างชั้นปีต่าง ๆ โดยรวม พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จรรยา รัตน์โนบล (2545) ได้ศึกษาปัญหาและการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า นักศึกษามีปัญหาด้านการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ในด้านการปรับตัวของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาสามารถปรับตัวได้ดีตามลำดับ คือ จะทำตัวให้สนุกสนานเมื่ออยู่ในกลุ่มเพื่อน จะให้เกียรติกับเพศตรงข้าม เสมอ เคารพและปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์ ประพฤติตัวตามคำแนะนำและคำสั่งสอนของบิดามารดา มีความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ พยายามใช้เงินอย่างประหยัด และมีความพอใจในสาขาวิชาที่เรียนอยู่

กฤตินี ตรงสิทธิรักษ์ (2546) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาปัญหาการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า 1) นิสิตมีปัญหาการปรับตัวโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่านิสิตมีปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์ และด้านการใช้บริการของหอสมุด อยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านอารมณ์ ด้านวิธีการเรียน และด้านหลักสูตรและการสอน นิสิตมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และด้านอาคารสถานที่นิสิตมีปัญหาอยู่ในระดับมาก 2) นิสิตเพศชายมีปัญหาการปรับตัวแตกต่างกับนิสิตเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นิสิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีปัญหาการปรับตัวด้านวิธีการเรียน ด้านหลักสูตรและการสอน และด้านอาคารสถานที่ แตกต่างกับนิสิตกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นิสิตที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ต่างกัน มีภูมิลำเนาต่างกัน และมีผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีปัญหาการปรับตัวไม่แตกต่างกัน 5) นิสิตที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม และนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรม มีปัญหาการปรับตัวโดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรมและนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรม มีปัญหาการปรับตัวด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศุภวรรณ รัตมี (2546) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยมิชชัน กรุงเทพมหานคร พบว่า 1) ระดับปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 2 และ 3 วิทยาลัยมิชชัน กรุงเทพมหานคร ด้านสุขภาพและพัฒนาร่างกาย ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ด้านกิจกรรมสังคมและนันทนาการ ด้านอารมณ์และส่วนตัว ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ด้านหลักสูตรและการสอน อยู่ในระดับปานกลาง และด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านอารมณ์และส่วนตัว ด้านเพศ ด้านบ้านและครอบครัว ด้านศีลธรรม จรรยาและศาสนา อยู่ในระดับต่ำ 2) นักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 2 และ 3 วิทยาลัยมิชชัน มีปัญหาการปรับตัวด้านสุขภาพและพัฒนาร่างกาย ด้านการเงินและที่อยู่อาศัย ด้านกิจกรรมสังคมและนันทนาการ ด้านอารมณ์และส่วนตัว ด้านศีลธรรม จรรยาและศาสนา ด้านการเรียน ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ด้านหลักสูตรและการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านบ้านและครอบครัว และด้านเพศ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วิชัย บุญแรง (2553) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพปัญหาการปรับตัวและการเผชิญปัญหาของนักศึกษาที่พักอาศัยอยู่ในหอพักในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า สภาพปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างประสบอยู่โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับเล็กน้อย สภาพปัญหามากที่สุดคือปัญหาความสัมพันธ์ทางสังคม และต่ำสุดคือปัญหาทางด้านสังคม เมื่อแยกปัญหาที่พบในแต่ละด้าน พบว่า มีปัญหาด้านร่างกายระดับปานกลาง ปัญหาเรื่องเศรษฐกิจระดับปานกลาง ปัญหาทางด้านสังคมระดับเล็กน้อย ปัญหาทางด้านความสัมพันธ์ทางสังคมระดับเล็กน้อย ปัญหาส่วนตัวและการปรับตัวระดับเล็กน้อย ปัญหาเรื่องการเรียนรู้ระดับปานกลาง ปัญหาด้านจิตใจระดับปานกลาง และปัญหาเรื่องอนาคตและอาชีพระดับปานกลาง วิธีการแก้ปัญหาของกลุ่มตัวอย่าง โดยรวมในแต่ละด้าน พบว่า จะแก้ปัญหาด้วยการปรึกษากับทางบ้านเมื่อมีปัญหาด้านร่างกาย ปัญหาเศรษฐกิจ และปัญหาเรื่องอนาคตและอาชีพ จะแก้ปัญหาด้วยการวางแผนไม่ทำอะไรเมื่อมีปัญหาด้านสังคม และปัญหาความสัมพันธ์ทางสังคม จะแก้ปัญหาด้วยการหาสาเหตุของปัญหาเมื่อมีปัญหาส่วนตัวและสุขภาพ และปัญหาด้านจิตใจ และจะแก้ปัญหาด้วยการปรึกษาเพื่อน รุ่นพี่เมื่อมีปัญหาเรื่องการเรียนรู้ พฤติกรรมการจัดการปัญหาเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีปัญหาพบว่า จะมีพฤติกรรมการจัดการปัญหาที่พบเป็นบางครั้งด้วยวิธีระบายความรู้สึก วิธีหาแหล่งช่วยเหลือทางด้านจิตวิญญาณ ศาสนา และวิธีใช้เทคนิคการผ่อนคลาย จะมีพฤติกรรมการจัดการปัญหาที่พบบ่อยครั้งด้วยวิธีการแสวงหาความช่วยเหลือที่หลากหลาย วิธีพัฒนาร่างกายตนเองและมองโลกในแง่ดี วิธีหาแหล่งช่วยเหลือทางสังคม วิธีการแก้ปัญหาของ

ครอบครัว วิธีอยู่ใกล้ชิดกับเพื่อนสนิท วิธีหันไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้มากขึ้น และวิธีใช้อารมณ์ขัน จะมีพฤติกรรมจัดการปัญหาที่พบในลักษณะนาน ๆ ครั้ง คือวิธีหาแหล่งช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญ และพฤติกรรมจัดการกับปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างไม่เคยทำเลยคือการหลีกเลี่ยงปัญหา

ฮาเพอร์ & มาร์แชล (Harper & Marshall, 1991) ศึกษาปัญหาของวัยรุ่นและความสัมพันธ์กับความภาคภูมิใจในตนเอง โดยใช้แบบสำรวจปัญหาของมูนีย์ (Mooney Problem Check List) และแบบวัดความยกย่องนับถือตนเองของโรเซนเบิร์ก (Rosenberg's Self-Esteem Scale) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นวัยรุ่นจำนวน 201 คน ปรากฏว่าวัยรุ่นหญิงมีความสัมพันธ์อย่างมากกับปัญหา (สัมพันธ์ภาพภายในบุคคล การปรับตัวส่วนบุคคล สุขภาพ และภายในครอบครัว) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจะมีระดับการยกย่องนับถือตนเองต่ำกว่าวัยรุ่นชาย ในปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างเพศ นอกจากนี้ยังปรากฏว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างการยกย่องนับถือตนเองกับปัญหาที่รายงาน

ฮาลเพอร์น & โฮดิงโค (Halpern & Hodinko, 1992) ศึกษาเรื่องความลำบากในการปรับตัวของนักศึกษาอเมริกันที่ศึกษาในประเทศอิสราเอล โดยสอบถามนักศึกษอเมริกันในระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในประเทศอิสราเอล จำนวน 671 คน ทำการศึกษาเกี่ยวกับการปรับตัว 4 ด้าน คือ ด้านภาษาฮิบรู ด้านการจัดการเกี่ยวกับการศึกษา ด้านการจัดการในเรื่องส่วนตัว และด้านการจัดการเกี่ยวกับความเป็นอยู่ ผลการศึกษาปรากฏว่าการจัดการเกี่ยวกับความเป็นอยู่จะมีความเดือดร้อนมากที่สุดและมีความลำบากในการปรับตัวมาก ส่วนด้านอื่น ๆ จะมีความเดือดร้อนตามลำดับคือ ด้านภาษาฮิบรู ด้านการจัดการเกี่ยวกับการศึกษา และด้านการจัดการในเรื่องส่วนตัว ปัญหาการจัดการเกี่ยวกับความเป็นอยู่จะขาดความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวก คือ โทรศัพท์ อาหาร การเดินทางที่ไม่คล่องตัว การช้อปปิ้ง และความสงบ นอกจากนี้การเขียนและการพูดภาษาฮิบรูมีความลำบากมากในการใช้ภาษา และการศึกษายังปรากฏว่านักศึกษาที่ศึกษาในประเทศอิสราเอลมีปัญหาที่เพิ่มมากขึ้นในปัญหาการปรับตัวในเรื่องส่วนตัว

อัล มูบารัก (Al-Mubarak, 1999 อ้างถึงในปิยะดา สารีโนศักดิ์, 2549) ศึกษาปัญหาการปรับตัว วิธีการแก้ปัญหา และแหล่งของความช่วยเหลือ ของนักศึกษานานาชาติ ในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ของ Pennsylvania ซึ่งได้ใช้แบบสอบถาม International Student Problems Checklists (ISPC) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาต่างชาติ เพศชาย 161 คน เพศหญิง 100 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาทั้งหมดมีการเผชิญปัญหาด้านภาษาและการสื่อสาร ด้านสังคมวัฒนธรรม ด้านสภาพจิตใจ สุขภาพ ที่อยู่อาศัยและอาหาร ซึ่งปัญหาแต่ละด้านก็จะมีระดับความรุนแรงต่างกันออกไปแยกตามถิ่นฐานที่มาของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มาจากแอฟริกา มีปัญหาที่เด่นชัดในเรื่องของระบบการศึกษา ด้านสังคมวัฒนธรรม การเงิน ที่อยู่อาศัยและอาหาร นักเรียนที่มาจากเอเชีย มีปัญหามากในเรื่องสุขภาพจิตและเรื่องส่วนตัว นักเรียนที่มาจากลาติน อเมริกา มีปัญหามากในเรื่อง

ของการสื่อสารและภาษา นักศึกษาที่มาจากตะวันออกกลาง มีปัญหามากในเรื่องของการให้คำปรึกษา และยังพบอีกว่านักศึกษาเกือบร้อยละ 90 มีปัญหาภายใน 1-2 ปี แรก

ลี จินยุง (Li Jingyun, 1999 อ้างถึงในปิยะดา สาริโนศักดิ์, 2549) ศึกษาปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การปรับตัวต่ออาการ “Culture Shock” ของนักเรียนที่มาศึกษาต่างประเทศ ศึกษาในสถาบันภาษาในมหาวิทยาลัย Tennessee โดยศึกษาปัจจัยต่างๆ เช่น เพศ อายุ สถานภาพสมรส สัญชาติ ระยะเวลาในการอยู่อาศัยในอเมริกา ประสบการณ์ในการท่องเที่ยวต่างประเทศ จำนวนเพื่อนชาวอเมริกา ซึ่งจุดประสงค์ของการศึกษาก็เพื่อหาความสัมพันธ์กับอาการ “Culture Shock” ทั้งในด้านสังคมและสุขภาพจิต ผลการศึกษาพบว่า อายุ เพศ สถานภาพการสมรส สัญชาติ ไม่มีนัยสำคัญต่อการปรับตัวของนักศึกษา ส่วนระยะเวลาการอยู่อาศัย ประสบการณ์ของการท่องเที่ยวหรืออยู่อาศัยในต่างประเทศ และจำนวนเพื่อนที่เป็นชาวอเมริกัน พบว่า มีนัยสำคัญต่อการปรับตัวของนักศึกษา และจากคำถามปลายเปิดทำให้ทราบว่านักศึกษารู้สึกว่าการใช้ชีวิตแบบอเมริกันเป็นสิ่งที่ตื่นเต้น และทำให้วิตกกังวลใจตลอดเวลา นักศึกษารู้สึกว่ามีความเป็นอิสระ และมีชีวิตที่สะดวกสบาย ทันสมัย แต่ในขณะที่เดียวกันก็รู้สึกว่าเงินเป็นศูนย์กลางของทุกอย่าง และไม่รู้สึกปลอดภัย แต่อย่างไรก็ตามคนอเมริกันก็ทำให้รู้สึกอบอุ่นและมีมารยาทที่ดี ส่วนเรื่องที่น่าสนใจอีกเรื่องก็คือนักศึกษามีความคิดเห็นว่า คนอเมริกันเห็นแก่ตัว ไม่ค่อยมีระเบียบในตนเอง และมีทัศนคติที่คิดว่าตนเองเหนือกว่า

2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว ทำให้มองเห็นความสัมพันธ์ของตัวแปรได้อย่างลึกซึ้ง จึงเลือกตัวแปรเข้ามาศึกษา คือ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษาที่ 2554 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 2,549 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

1) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ดำเนินการโดยใช้วิธีคำนวณตามสูตรของยามาเน่ กำหนดให้ความคลาดเคลื่อนที่ .05

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

$$\text{เมื่อ } n = \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง}$$

$$N = \text{ขนาดของประชากร}$$

$$e = \text{ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง}$$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{2,549}{1 + 2,549 (.05) (.05)} \\ &= 399.84 \end{aligned}$$

$$\text{ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} = 400 \text{ คน}$$

(เพื่อให้ได้ตัวแทนที่ดีกลุ่มตัวอย่างสำนักวิชาวิทยาศาสตร์ และสำนักวิชาพยาบาล-ศาสตร์ ใช้กลุ่มตัวอย่างสำนักวิชาละ 30 คน)

2) เลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยการแบ่งชั้นตามสัดส่วนสำนักวิชา และเทียบบัญญัติไตรยางค์

ดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงการเทียบบัญชีไตรยางค์เลือกกลุ่มตัวอย่าง

สำนักวิชา	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	(คน)	(คน)
1. สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์	1,647	261
2. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์	60	30*
3. สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม	245	39
4. สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	318	50
5. สำนักวิชาแพทยศาสตร์	231	36
6. สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์	48	30**
รวม	2,549	446

หมายเหตุ * และ ** กลุ่มตัวอย่างจริงเท่ากับ 9 คน และ 8 คน ตามลำดับ แต่ผู้วิจัยขอเก็บข้อมูลเพิ่มเติมเนื่องจากเพื่อให้ได้ตัวแทนที่ดี และได้เก็บข้อมูลเพิ่มเติมอีก 2 คน (ระบบการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยด้วยระบบโควตา สอน.) ตามมติที่ประชุมคณะอนุกรรมการวิจัยสถาบัน จึงได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 446 คน

3) แล้วใช้วิธีสุ่มเลือกนักศึกษาโดยสุ่มอย่างง่าย

ตารางที่ 3.2 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ (%)
เพศ		
หญิง	224	50.20
ชาย	222	49.80
รวม	446	100.00
สังกัดสำนักวิชา		
วิศวกรรมศาสตร์	261	58.50
เทคโนโลยีการเกษตร	50	11.20
เทคโนโลยีสังคม	39	8.70
แพทยศาสตร์	36	8.20
วิทยาศาสตร์	30	6.70
พยาบาลศาสตร์	30	6.70
รวม	446	100.00

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ (%)
ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย		
น้อยกว่า 2.00	10	2.20
2.00-2.49	35	7.90
2.50-2.99	83	18.60
3.00-3.49	166	37.20
3.50-4.00	152	34.10
รวม	446	100.00
ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ระดับปริญญาตรี		
น้อยกว่า 1.00	6	1.30
1.00-1.49	16	3.60
1.50-1.99	70	15.70
2.00-2.49	119	26.70
2.50-2.99	114	25.60
3.00-3.49	78	17.50
3.50-4.00	43	9.60
รวม	446	100.00
เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยด้วยระบบ		
แอดมิชชั่น	176	39.50
โควตาโรงเรียน	129	28.90
โควตาจังหวัด	79	17.70
โควตาก็ฬา	9	2.00
โควตาดนตรีและนาฏศิลป์	6	1.30
โควตาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	8	1.80
โควตาเด็กดีมีคุณธรรม	4	0.90
โควตา สอวน.	4	0.90
อื่น ๆ เช่น สอบตรง ทนุสรุเกษตร	31	7.00
รวม	446	100.00

จากตารางที่ 3.2 จะเห็นได้ว่าข้อมูลเบื้องต้นของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 446 คน พบว่า เพศหญิงมากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 50.20 และร้อยละ 49.80) สังกัดสำนักวิชา วิศวกรรมศาสตร์มากที่สุด (ร้อยละ 58.50) รองลงมาคือสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร (ร้อยละ 11.20) และน้อยที่สุด 2 สำนักวิชา คือสำนักวิชาวิทยาศาสตร์ และสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ (ร้อยละ 6.70 เท่ากัน) ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มากที่สุด 3.00-3.49 (ร้อยละ 37.20) รองลงมาคือ 3.50-4.00 (ร้อยละ 34.10) และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 2.00 (ร้อยละ 2.20) ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรีมากที่สุด 2.00-2.49 (ร้อยละ 26.70) รองลงมาคือ 2.50-2.99 (ร้อยละ 25.60) และน้อยที่สุดคือ น้อยกว่า 1.00 (ร้อยละ 1.30) ส่วนการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยด้วยระบบแอดมิชชัน มากที่สุด (ร้อยละ 39.50) รองลงมาคือระบบโควตาโรงเรียน (ร้อยละ 28.90) และน้อยที่สุดคือ 2 ระบบคือระบบโควตาเด็กที่มีคุณธรรม และระบบโควตา สอวน. (ร้อยละ 0.90 เท่ากัน)

3.2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้คือ ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา จำนวน 6 ด้าน คือ ด้านการเรียน ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านกิจกรรมสังคมและนันทนาการ ด้านอารมณ์และส่วนตัว ด้านเพศ และด้านการเงิน

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยใช้แบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สังกัดสำนักวิชา ระดับผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี และระบบที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา

3.3.2 การสร้างแบบสอบถาม มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดโครงสร้างของแบบสอบถาม

2) จัดทำแบบสอบถามโดยผู้วิจัยได้ปรับปรุงเครื่องมือในการวิจัยมาจากแบบสำรวจปัญหาของสุภาพรรณ โคตรจรัส (2524) ซึ่งพัฒนามาจากแบบสำรวจปัญหาของมูนีย์ (Mooney Prolem Check List : College Form) สร้างขึ้นเมื่อปี ค.ศ.1941 โดย รอส แอล มูนีย์ (Ross L. Mooney) และผู้ร่วมงานคือ ลีโอนาร์ด วี กอร์ดอน (Leonard V. Gordon) และปรับปรุงครั้งสุดท้ายเมื่อปี ค.ศ.1950 แบบสำรวจปัญหาของมูนีย์ไม่ใช่แบบทดสอบแต่เป็นรายการปัญหาที่ช่วยให้บุคคล

สำรวจปัญหาส่วนตัวของตน เป็นปัญหาที่บุคคลรับรู้ตัวและเต็มใจที่จะบอกให้ผู้อื่นทราบ แบบสำรวจนี้จึงเป็นแบบรายงานพฤติกรรมของตนเอง (Self-Report Technique)

จุดมุ่งหมายและประโยชน์ของแบบสำรวจปัญหานี้มี

(1) ใช้ประโยชน์ในการสัมภาษณ์ เพื่อให้การปรึกษา

ก. เป็นการรวบรวมปัญหาของบุคคลอย่างกว้างขวาง มองเห็นปัญหาทั้งหมดอย่างครอบคลุม เป็นการเตรียมบุคคลเพื่อการให้คำปรึกษา

ข. ประหยัดเวลาในการสัมภาษณ์ และผู้ให้คำปรึกษาสามารถเข้าใจปัญหาได้อย่างรวดเร็ว จากรายการปัญหาที่ผู้รับการปรึกษารายงานไว้

(2) สามารถสำรวจปัญหาของนักศึกษาได้พร้อม ๆ กันเป็นกลุ่มใหญ่ และยังทำความเข้าใจปัญหาเป็นรายบุคคลได้ด้วย สามารถแยกพิจารณาความต้องการและความจำเป็นในการให้คำปรึกษาหรือแนะนำเป็นการส่วนตัว นอกจากนั้นยังทำให้เข้าใจถึงปัญหาพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการของกลุ่ม เพื่อนำไปพัฒนาหรือ แก้ไขได้ตรงกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น เช่น ปรับปรุงหลักสูตร จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยในการพัฒนา ความรู้ความสามารถหรือจัดกิจกรรมแนะนำต่าง ๆ

(3) ช่วยด้านการอบรมในชั้นเรียน (Home room) กระตุ้นให้นักศึกษาวิเคราะห์ปัญหาของตนอย่างรวดเร็ว สามารถกำหนดกิจกรรมกลุ่มให้ตรงกับความต้องการของนักศึกษาแต่ละคน และจากทั้งกลุ่ม

(4) ช่วยให้อาจารย์เข้าใจปัญหาการเรียนการสอนในชั้นมากขึ้น สามารถเข้าใจผู้เรียนแต่ละคน และทั้งกลุ่มว่ามีปัญหาและความต้องการอย่างไร อันเป็นประโยชน์ในการสร้างสัมพันธภาพระหว่างอาจารย์และศิษย์ และยังมีข้อมูลพื้นฐานสำหรับนักศึกษาผู้ซึ่งมีลักษณะเก็บตัวและเข้าถึงยาก

(5) มีประโยชน์ในการศึกษาวิจัยปัญหาของนักเรียน นักศึกษา แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงและความแตกต่างของปัญหา สามารถจำแนกการศึกษาตามอายุ เพศ ภูมิภาคหลังทางสังคม ความสามารถในการเรียน ความสนใจ เป็นต้น นอกจากนี้ยังสามารถวัดการเปลี่ยนแปลงของนักเรียน นักศึกษา หลังจากมีการปรับปรุงและแก้ไขด้วยวิธีการต่าง ๆ แล้ว โดยการวัดซ้ำ

ลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ประกอบด้วยคำถามแบบปลายปิด ตามวัตถุประสงค์แต่ละข้อของการวิจัย ผู้วิจัยได้เลือกรายการปัญหา 6 ด้าน คือ ด้านการเรียน ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านกิจกรรมสังคมและนันทนาการ ด้านอารมณ์และส่วนตัว ด้านเพศ และด้านการเงิน รวมทั้งสิ้นจำนวน 120 ข้อ (ด้านละ 20 ข้อ)

แบบสอบถามในส่วนที่ 3 จะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การให้ค่าคะแนนดังนี้ (สุดสวาท นามราชภรณ์, 2537)

ไม่เป็นปัญหา มีค่าคะแนน 1

เป็นปัญหาเล็กน้อย มีค่าคะแนน 2

เป็นปัญหาปานกลาง	มีค่าคะแนน 3
เป็นปัญหามาก	มีค่าคะแนน 4
เป็นปัญหามากที่สุด	มีค่าคะแนน 5

3) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงขึ้นนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ทั้งในแง่ของวัตถุประสงค์ ภาษาที่ใช้ และความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) อันประกอบไปด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา จำนวน 3 ท่าน คือ หัวหน้าส่วนกิจการนักศึกษา (นางเพ็ญพรรณ ปิยารมย์) หัวหน้างานแนะแนว (นางสุดา ผ่องแผ้ว) และหัวหน้างานวินัยนักศึกษาและการทหาร (ว่าที่ร้อยตรีสมชาย รักกลาง) ได้แบบสอบถามที่มีข้อคำถามในแต่ละด้าน คือ ด้านการเรียน (19 ข้อ) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม (20 ข้อ) ด้านกิจกรรมสังคมและนันทนาการ (15 ข้อ) ด้านอารมณ์และส่วนตัว (19 ข้อ) ด้านเพศ (20 ข้อ) และด้านการเงิน (19 ข้อ) รวมทั้งสิ้น จำนวน 112 ข้อ

4) นำแบบสอบถามไปใช้ทดลองกับนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำนวน 30 คน ก่อนที่จะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำมาหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1960) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ .97

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะวิจัยได้ว่าจ้างกลุ่มกรรมการหอพักนักศึกษา ที่ปรึกษาหอพักนักศึกษา จำนวน 8 คน ได้ทำการแจกแบบสอบถามกับนักศึกษากลุ่มเป้าหมายบริเวณหอพักนักศึกษา อาคารเรียนรวมโดยมีวิธีการ ดังนี้

3.4.1 กลุ่มนักศึกษาแบ่งการทำงานออกเป็นกลุ่ม คือกลุ่มหอพักชาย และหอพักหญิง แต่ละกลุ่มรับผิดชอบสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ 4 คน และสำนักวิชาที่เหลือ 2 คน

3.4.2 กลุ่มนักศึกษา 2 คน เก็บข้อมูลที่อาคารเรียนรวม

3.4.3 กลุ่มนักศึกษาเลือกหอพักนักศึกษาที่มีลักษณะ 2 ชั้น และมีประตูทางออกทางเดียวคือหอพักสุรนินเวศ 4, 5, 6, 7, 8, 9, 11,13 (ยกเว้นหอพักสุรนินเวศ 13 ที่มีลักษณะชั้นเดียว)

3.4.4 กลุ่มนักศึกษาใช้เวลาในการเก็บข้อมูล จำนวน 10 วัน คือวันที่ 1-11 เมษายน 2555

3.4.5 ได้เก็บแบบสอบถามเพื่อไว้ร้อยละ 15 โดยได้แบบสอบถามกลับมา จำนวน 510 ฉบับ

3.4.6 นำแบบสอบถามตรวจรายละเอียดความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และได้แบบสอบถามตามที่ได้กำหนดไว้คือ 446 ฉบับ

3.4.7 ผู้วิจัยได้เก็บแบบสอบถามเพิ่มเติมในส่วนของระบบการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย โควตาประเภท สอวน. จำนวน 3 ฉบับ เพื่อเพิ่มตัวแทนในกลุ่มนี้เป็น 4 คน การเปรียบเทียบกับกลุ่ม

อื่น ๆ จะได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และคัดแบบสอบถามทั้ง 1 ฉบับ ในส่วนของแบบสอบถามที่เก็บจากระบบ
โควตาทุนเรียนดี เนื่องจากระบบดังกล่าวได้ถูกยกเลิกใช้ รวมแบบสอบถามทั้งสิ้น 446 ฉบับ (ตาม
คำแนะนำของคณะกรรมการวิจัยสถาบัน)

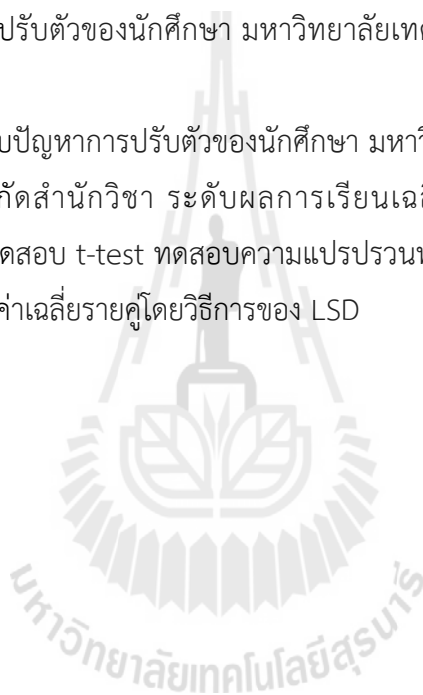
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความถี่และค่าร้อยละโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

3.5.1 สถานภาพทั่วไป ได้แก่ เพศ สังกัดสำนักวิชา ระดับผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม และระบบเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยใช้สถิติแจกแจงความถี่ และ
ร้อยละ

3.5.2 ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยใช้สถิติการแจก
แจงความถี่

3.5.3 เปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กับปัจจัย
ส่วนบุคคล คือ เพศ สังกัดสำนักวิชา ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม และระบบเข้าศึกษาใน
มหาวิทยาลัย โดยใช้สถิติทดสอบ t-test ทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และ
ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่โดยวิธีการของ LSD

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยจะนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กับ ปัจจัยส่วนบุคคล

รายละเอียดผลการวิจัย ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าร้อยละของปัญหาการปรับตัวแต่ละด้าน และรวมเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในภาพรวมทั้งหมด

รายการปัญหา	ไม่เป็นปัญหา (ร้อยละ)	ระดับปัญหา (ร้อยละ)				
		เล็กน้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวมปัญหาทุกระดับ
ด้านการเรียน	17.50	31.70	33.10	13.10	4.60	82.50
ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	24.10	31.60	32.50	9.10	2.70	75.90
ด้านอารมณ์และส่วนตัว	33.20	31.10	25.30	7.40	3.00	66.80
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	37.10	29.60	25.60	5.90	1.80	62.90
ด้านการเงิน	41.60	25.90	22.40	5.60	4.50	58.40
ด้านเพศ	44.50	26.60	19.90	5.00	4.00	55.50
เฉลี่ยทุกด้าน	33.00	29.40	26.50	7.70	3.40	67.00

จากตารางที่ 4.1 เมื่อพิจารณาปัญหาการปรับตัวในภาพรวมทั้งหมด ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พบว่านักศึกษามีปัญหามากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านการเรียน ร้อยละ 82.50 ปัญหาอันดับ 2 คือ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 75.90 และปัญหาอันดับสุดท้ายคือ ด้านเพศ ร้อยละ 55.50 เมื่อพิจารณาปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน พบว่า โดยเฉลี่ยมีนักศึกษาประสบปัญหา ร้อยละ 67.00 ในจำนวนนี้มีนักศึกษาที่เห็นว่าตนมีปัญหาเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 29.40

นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 26.50 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 7.70 และนักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ร้อยละ 3.40

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าร้อยละของปัญหาการปรับตัวแต่ละด้าน และรวมเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำแนกตามเพศ

รายการปัญหา	เพศ	ไม่เป็น ปัญหา (ร้อยละ)	ระดับปัญหา (ร้อยละ)				รวมปัญหา ทุกระดับ
			เล็กน้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด	
ด้านการเรียน	ชาย	16.80	31.10	34.20	13.60	4.30	83.20
	หญิง	18.30	32.30	31.90	12.60	4.90	81.70
ด้านกิจกรรมทางสังคม และนันทนาการ	ชาย	24.40	30.60	32.90	9.50	2.60	75.60
	หญิง	23.90	32.50	32.10	8.70	2.80	76.10
ด้านความสัมพันธ์ทาง สังคม	ชาย	32.70	29.80	29.10	6.50	1.90	67.30
	หญิง	41.40	29.50	22.20	5.20	1.70	58.60
ด้านอารมณ์และส่วนตัว	ชาย	31.50	30.00	28.30	7.50	2.70	68.50
	หญิง	34.70	32.30	22.30	7.40	3.30	65.30
ด้านเพศ	ชาย	38.50	28.60	24.90	5.10	2.90	61.50
	หญิง	50.50	24.60	15.00	4.80	5.10	49.50
ด้านการเงิน	ชาย	36.80	29.40	24.50	5.70	3.60	63.20
	หญิง	46.20	22.40	20.40	5.60	5.40	53.80
เฉลี่ยทุกด้าน	ชาย	30.10	29.90	29.00	8.00	3.00	69.90
	หญิง	35.80	28.90	24.00	7.40	3.90	64.20

จากตารางที่ 4.2 เมื่อพิจารณาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำแนกตามเพศ พบว่า

เพศชายมีปัญหามากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านการเรียน ร้อยละ 83.20 ปัญหาอันดับ 2 คือ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 75.60 และปัญหาน้อยที่สุดคือ ด้านเพศ ร้อยละ 61.50 เมื่อพิจารณาปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน พบว่า โดยเฉลี่ยมีนักศึกษาประสบปัญหา ร้อยละ 69.90 ในจำนวนนี้มีนักศึกษาที่เห็นว่าตนมีปัญหาเพียงเล็กน้อยร้อยละ 29.90 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลางร้อยละ 29.00 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากร้อยละ 8.00 และนักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุดร้อยละ 3.00

เพศหญิงมีปัญหามากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านการเรียน ร้อยละ 81.70 ปัญหาอันดับ 2 คือ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 76.10 และปัญหาน้อยที่สุดคือ ด้านเพศ ร้อยละ 49.50 เมื่อพิจารณาปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน พบว่า โดยเฉลี่ยมีนักศึกษาประสบปัญหาร้อยละ 64.20 ในจำนวนนี้มีนักศึกษาที่เห็นว่าตนมีปัญหาเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 28.90 นักศึกษาที่เห็นว่าปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 24.00 นักศึกษาที่เห็นว่าปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 7.40 และนักศึกษาที่เห็นว่าปัญหาในระดับมากที่สุด ร้อยละ 3.90

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าร้อยละของปัญหาการปรับตัวแต่ละด้าน และรวมเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำแนกตามสำนักวิชา

รายการปัญหา	สำนักวิชา	ไม่เป็น ปัญหา (ร้อยละ)	ระดับปัญหา (ร้อยละ)				รวมปัญหา ทุกระดับ
			เล็ก น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด	
ด้านการเรียน	วิศวกรรมศาสตร์	16.70	32.10	33.40	13.30	4.50	83.30
	เทคโนโลยีการเกษตร	24.90	35.20	24.40	11.90	3.60	75.10
	เทคโนโลยีสังคม	28.20	25.80	29.40	11.10	5.50	71.80
	แพทยศาสตร์	19.90	26.50	35.30	13.20	5.10	80.10
	วิทยาศาสตร์	7.90	35.40	41.60	12.50	2.60	92.10
	พยาบาลศาสตร์	5.60	31.90	38.60	16.70	7.20	94.40
ด้านกิจกรรมทางสังคม และนันทนาการ	วิศวกรรมศาสตร์	21.30	33.10	34.10	9.30	2.20	78.70
	เทคโนโลยีการเกษตร	33.60	33.50	21.80	6.40	4.70	66.40
	เทคโนโลยีสังคม	44.60	20.20	26.30	6.50	2.40	55.40
	แพทยศาสตร์	28.00	25.00	31.20	10.20	5.60	72.00
	วิทยาศาสตร์	14.00	40.70	40.00	4.40	0.90	86.00
	พยาบาลศาสตร์	11.70	28.70	38.10	18.80	2.70	88.30
ด้านความสัมพันธ์ทาง สังคม	วิศวกรรมศาสตร์	30.80	32.60	28.60	6.10	2.00	69.30
	เทคโนโลยีการเกษตร	54.10	26.90	15.70	2.90	0.40	45.90
	เทคโนโลยีสังคม	52.20	21.60	18.70	5.90	1.50	47.70
	แพทยศาสตร์	41.30	28.00	23.0	4.20	3.50	58.70
	วิทยาศาสตร์	35.00	21.50	30.80	11.30	1.30	64.90
	พยาบาลศาสตร์	40.30	29.20	23.50	5.70	1.30	59.70

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

รายการปัญหา	สำนักวิชา	ไม่เป็น ปัญหา (ร้อยละ)	ระดับปัญหา (ร้อยละ)				รวมปัญหา ทุกระดับ
			เล็กน้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	
ด้านอารมณ์และ ส่วนตัว	วิศวกรรมศาสตร์	29.10	32.20	28.10	7.70	2.90	70.90
	เทคโนโลยีการเกษตร	45.10	28.10	18.50	6.60	1.70	54.90
	เทคโนโลยีสังคม	40.00	25.50	21.80	8.40	4.30	60.00
	แพทยศาสตร์	36.50	32.70	21.10	5.60	4.10	63.50
	วิทยาศาสตร์	42.30	22.50	24.70	7.00	3.50	57.70
	พยาบาลศาสตร์	26.70	41.20	21.60	7.70	2.80	73.30
ด้านเพศ	วิศวกรรมศาสตร์	40.30	27.40	23.80	5.00	3.40	59.60
	เทคโนโลยีการเกษตร	58.30	23.80	12.30	3.90	1.70	41.70
	เทคโนโลยีสังคม	53.50	18.70	14.90	7.20	5.70	46.50
	แพทยศาสตร์	49.50	20.30	15.20	3.90	11.10	50.50
	วิทยาศาสตร์	36.30	40.00	17.70	5.30	0.70	63.70
	พยาบาลศาสตร์	49.00	28.50	13.00	4.80	4.70	51.00
ด้านการเงิน	วิศวกรรมศาสตร์	37.80	28.40	24.10	5.90	3.80	62.20
	เทคโนโลยีการเกษตร	52.80	19.80	15.50	5.70	6.20	47.20
	เทคโนโลยีสังคม	53.30	23.00	13.70	4.80	5.10	46.60
	แพทยศาสตร์	53.70	23.20	13.30	3.20	6.60	46.30
	วิทยาศาสตร์	27.40	33.50	32.80	4.90	1.40	72.60
	พยาบาลศาสตร์	40.60	12.70	31.60	7.60	7.60	59.50
เฉลี่ยทุกด้าน	วิศวกรรมศาสตร์	29.30	31.00	28.70	7.90	3.10	70.70
	เทคโนโลยีการเกษตร	44.80	27.90	18.0	6.20	3.10	55.20
	เทคโนโลยีสังคม	45.30	22.50	20.80	7.30	4.10	54.70
	แพทยศาสตร์	38.20	26.0	23.20	6.70	6.00	61.90
	วิทยาศาสตร์	27.20	32.30	31.30	7.60	1.70	72.80
	พยาบาลศาสตร์	29.00	28.70	27.70	10.20	4.40	71.00

จากตารางที่ 4.3 เมื่อพิจารณาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำแนกตามสำนักวิชา ปรากฏว่า

นักศึกษาในสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีปัญหามากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านการเรียน ร้อยละ 94.40 ปัญหาอันดับ 2 คือ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 88.30 และปัญหาน้อยที่สุด คือ ด้านเพศ ร้อยละ 51.00 เมื่อพิจารณาปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน พบว่าโดยเฉลี่ยมีนักศึกษาประสบปัญหา ร้อยละ 71.00 ในจำนวนนี้มีนักศึกษาที่เห็นว่าตนมีปัญหาเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 28.70 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.70 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 10.20 และนักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ร้อยละ 4.40

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าร้อยละของปัญหาการปรับตัวแต่ละด้าน และรวมเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำแนกตามระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม
ระดับ
ปริญญาตรี

รายการปัญหา	ระดับผลการเรียน เฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาตรี	ไม่เป็น ปัญหา (ร้อยละ)	ระดับปัญหา (ร้อยละ)					รวมปัญหา ทุกระดับ
			เล็ก น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด		
ด้านการเรียน	น้อยกว่า 1.00	8.80	22.80	51.80	9.60	7.00	91.20	
	1.00-1.49	12.20	36.80	36.20	9.20	5.60	87.80	
	1.50-1.99	15.10	28.10	34.10	16.90	5.80	84.90	
	2.00-2.49	14.60	34.10	33.30	12.90	5.20	85.50	
	2.50-2.99	14.90	27.30	36.70	15.90	5.10	85.00	
	3.00-3.49	25.00	30.00	30.70	10.90	3.30	74.90	
	3.50-4.00	26.10	44.80	21.80	5.90	1.50	74.00	
ด้านกิจกรรมทาง สังคมและนันทนาการ	น้อยกว่า 1.00	19.30	30.70	42.00	6.80	1.10	80.60	
	1.00-1.49	15.00	38.80	38.30	6.70	1.30	85.10	
	1.50-1.99	25.00	32.70	32.30	7.10	3.10	75.20	
	2.00-2.49	24.80	35.30	30.50	7.60	1.80	75.20	
	2.50-2.99	19.50	23.60	40.10	13.50	3.20	80.40	
	3.00-3.49	28.00	32.40	29.00	8.50	2.10	72.00	
ด้านความสัมพันธ์ ทางสังคม	น้อยกว่า 1.00	25.80	26.70	41.70	2.50	3.30	74.20	
	1.00-1.49	15.00	37.80	40.00	3.40	3.80	85.00	
	1.50-1.99	40.80	27.70	24.60	5.40	1.50	59.20	

	2.00-2.49	42.30	27.90	22.90	5.90	1.10	57.80
--	-----------	-------	-------	-------	------	------	-------

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

รายการปัญหา	ระดับผลการเรียน เฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาตรี	ไม่เป็น ปัญหา (ร้อยละ)	ระดับปัญหา (ร้อยละ)				
			เล็ก น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด	รวมปัญหา ทุกระดับ
	2.50-2.99	30.50	26.40	32.70	8.20	2.30	69.60
	3.00-3.49	36.80	33.00	22.80	5.80	1.60	63.20
	3.50-4.00	44.40	37.60	13.60	2.20	2.20	55.60
ด้านอารมณ์และ ส่วนตัว	น้อยกว่า 1.00	18.40	21.10	50.00	3.50	7.00	81.60
	1.00-1.49	19.40	36.50	36.50	5.30	2.30	80.60
	1.50-1.99	33.60	29.10	24.90	8.20	4.20	66.40
	2.00-2.49	36.50	28.30	25.40	7.70	2.10	63.50
	2.50-2.99	28.50	29.20	28.00	10.40	4.00	71.60
	3.00-3.49	34.00	34.70	24.50	4.70	2.00	65.90
	3.50-4.00	41.00	40.80	12.00	3.90	2.30	59.00
ด้านเพศ	น้อยกว่า 1.00	26.30	15.30	49.20	2.50	6.80	73.80
	1.00-1.49	25.00	39.40	34.40	1.30	0.00	75.10
	1.50-1.99	46.00	27.70	18.00	5.30	3.00	54.00
	2.00-2.49	50.00	24.00	18.20	3.80	3.90	49.90
	2.50-2.99	36.70	27.50	23.00	7.50	5.30	63.30
	3.00-3.49	46.00	25.40	20.00	4.70	3.80	53.90
	3.50-4.00	54.50	28.80	10.20	3.20	3.40	45.60
ด้านการเงิน	น้อยกว่า 1.00	18.40	20.20	50.90	7.00	3.50	81.60
	1.00-1.49	18.80	37.50	38.80	3.30	1.60	81.20
	1.50-1.99	45.60	29.30	16.30	5.60	3.30	54.50
	2.00-2.49	44.00	26.60	20.70	5.10	3.60	56.00
	2.50-2.99	30.10	23.50	29.90	8.80	7.70	69.90
	3.00-3.49	47.40	25.30	20.20	3.30	3.80	52.60
	3.50-4.00	60.30	21.80	11.40	3.70	2.80	39.70

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

รายการปัญหา	ระดับผลการเรียน เฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาตรี	ไม่เป็น ปัญหา (ร้อยละ)	ระดับปัญหา (ร้อยละ)				
			เล็ก น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด	รวมปัญหา ทุกระดับ
เฉลี่ยทุกด้าน	น้อยกว่า 1.00	19.50	22.80	47.60	5.30	4.80	80.50
	1.00-1.49	17.60	37.80	37.40	4.90	2.40	82.50
	1.50-1.99	34.40	29.10	25.00	8.10	3.50	65.70
	2.00-2.49	35.40	29.40	25.20	7.20	3.00	64.70
	2.50-2.99	26.70	26.30	31.70	10.70	4.60	73.30
	3.00-3.49	36.20	30.10	24.50	6.30	2.80	63.80
	3.50-4.00	42.80	35.00	15.00	4.40	2.90	57.30

จากตารางที่ 4.4 เมื่อพิจารณาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำแนกตามระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี พบว่า

นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียนน้อยกว่า 1.00 มีปัญหามากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านการเรียน ร้อยละ 91.20 ปัญหาอันดับ 2 คือ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 80.60 และปัญหาน้อยที่สุด คือ ด้านเพศ ร้อยละ 73.80 เมื่อพิจารณาปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน พบว่าโดยเฉลี่ยมีนักศึกษาประสบปัญหา ร้อยละ 80.50 ในจำนวนนี้มีนักศึกษาที่เห็นว่าตนมีปัญหาเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 22.80 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 47.60 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 5.30 และนักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ร้อยละ 4.80

นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียน 1.00-1.49 มีปัญหามากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านการเรียน ร้อยละ 87.80 ปัญหาอันดับ 2 คือ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 85.10 และปัญหาน้อยที่สุด คือ ด้านเพศ ร้อยละ 75.10 เมื่อพิจารณาปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน พบว่าโดยเฉลี่ยมีนักศึกษาประสบปัญหา ร้อยละ 82.50 ในจำนวนนี้มีนักศึกษาที่เห็นว่าตนมีปัญหาเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 37.80 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 37.40 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 4.90 และนักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ร้อยละ 2.40

นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียน 1.50-1.99 มีปัญหามากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านการเรียน ร้อยละ 84.90 ปัญหาอันดับ 2 คือ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 75.20 และปัญหาน้อยที่สุดคือ ด้านเพศ ร้อยละ 54.0 เมื่อพิจารณาปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน พบว่าโดยเฉลี่ยมีนักศึกษาประสบปัญหา ร้อยละ 65.70 ในจำนวนนี้มีนักศึกษาที่เห็นว่าตนมีปัญหาเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 29.10 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 25.00 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 8.10 และนักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ร้อยละ 3.50

นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียน 2.00-2.49 มีปัญหามากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านการเรียน ร้อยละ 85.50 ปัญหาอันดับ 2 คือ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 75.20 และปัญหาน้อยที่สุดคือ ด้านเพศ ร้อยละ 49.90 เมื่อพิจารณาปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน พบว่าโดยเฉลี่ยมีนักศึกษาประสบปัญหา ร้อยละ 64.70 ในจำนวนนี้มีนักศึกษาที่เห็นว่าตนมีปัญหาเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 29.40 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 25.20 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 7.20 และนักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ร้อยละ 3.00

นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียน 2.50-2.99 มีปัญหามากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านการเรียน ร้อยละ 85.00 ปัญหาอันดับ 2 คือ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 80.40 และปัญหาน้อยที่สุดคือ ด้านเพศ ร้อยละ 63.30 เมื่อพิจารณาปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน พบว่าโดยเฉลี่ยมีนักศึกษาประสบปัญหา ร้อยละ 73.30 ในจำนวนนี้มีนักศึกษาที่เห็นว่าตนมีปัญหาเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 26.30 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 31.70 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 10.70 และนักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ร้อยละ 4.60

นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียน 3.00-3.49 มีปัญหามากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านการเรียน ร้อยละ 74.90 ปัญหาอันดับ 2 คือ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 72.00 และปัญหาน้อยที่สุดคือ ด้านการเงิน ร้อยละ 52.60 เมื่อพิจารณาปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน พบว่าโดยเฉลี่ยมีนักศึกษาประสบปัญหา ร้อยละ 63.80 ในจำนวนนี้มีนักศึกษาที่เห็นว่าตนมีปัญหาเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 30.10 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 24.50 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 6.30 และนักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ร้อยละ 2.80

นักศึกษาที่มีระดับผลการเรียน 3.50-4.00 มีปัญหามากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านการเรียน ร้อยละ 74.0 ปัญหาอันดับ 2 คือ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 69.70 และปัญหาน้อยที่สุดคือ ด้านการเงิน ร้อยละ 39.70 เมื่อพิจารณาปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน พบว่าโดยเฉลี่ยมีนักศึกษาประสบปัญหา ร้อยละ 57.30 ในจำนวนนี้มีนักศึกษาที่เห็นว่าตนมีปัญหาเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 35.00 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 15.00 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 4.40 และนักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ร้อยละ 2.90

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าร้อยละของปัญหาการปรับตัวแต่ละด้าน และรวมเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษา
 ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำแนกตามระบบการเข้าศึกษาใน
 มหาวิทยาลัย

รายการปัญหา	ระบบการเข้าศึกษา ในมหาวิทยาลัย	ไม่เป็น ปัญหา (ร้อยละ)	ระดับปัญหา (ร้อยละ)				
			เล็ก น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด	รวมปัญหา ทุกระดับ
ด้านการเรียน	ระบบแอดมิชชั่น	16.70	32.30	34.0	12.00	4.90	83.20
	ระบบโควตาโรงเรียน	20.50	33.30	30.0	12.60	3.70	79.60
	ระบบโควตาจังหวัด	18.40	28.20	32.50	15.30	5.50	81.50
	ระบบโควตาก็ฬา	0.00	20.50	63.70	12.30	3.50	100.00
	ระบบโควตาดนตรีฯ	19.30	31.60	36.00	11.40	1.80	80.80
	ระบบโควตาวิทยาศาสตร์ฯ	27.60	41.40	25.00	5.30	0.70	72.40
	ระบบโควตาเด็กดีฯ	18.40	15.80	26.30	38.20	1.30	81.60
	ระบบ สอวน.	40.80	38.20	9.20	6.60	5.30	59.30
	ระบบอื่น ๆ เช่นสอบตรง	6.30	32.10	38.50	16.10	7.00	93.70
ด้านกิจกรรมทาง สังคมและนันทนาการ	ระบบแอดมิชชั่น	25.70	28.30	33.20	9.60	3.20	74.30
	ระบบโควตาโรงเรียน	26.00	35.30	28.20	7.50	2.90	73.90
	ระบบโควตาจังหวัด	23.40	34.20	32.70	8.20	1.40	76.50
	ระบบโควตาก็ฬา	3.70	33.30	57.00	3.70	2.20	96.20
	ระบบโควตาดนตรีฯ	34.40	15.60	41.10	7.80	1.10	65.60
	ระบบโควตาวิทยาศาสตร์ฯ	35.00	28.30	31.70	4.20	0.80	65.00
	ระบบโควตาเด็กดีฯ	8.30	50.00	35.00	6.70	0.00	91.70
	ระบบ สอวน.	30.00	33.30	16.70	10.00	10.00	70.00
	ระบบอื่น ๆ เช่นสอบตรง	11.70	28.60	38.80	18.20	2.60	88.20
ด้านความสัมพันธ์ ทางสังคม	ระบบแอดมิชชั่น	36.80	27.80	27.50	5.80	2.20	63.30
	ระบบโควตาโรงเรียน	39.50	30.30	23.20	5.20	1.80	60.50
	ระบบโควตาจังหวัด	36.40	31.90	24.80	5.40	1.40	63.50
	ระบบโควตาก็ฬา	6.70	27.20	41.70	24.40	0.00	93.30
	ระบบโควตาดนตรีฯ	27.50	19.20	38.30	12.50	2.50	72.50
	ระบบโควตาวิทยาศาสตร์ฯ	47.20	35.80	13.80	2.50	0.60	52.70
	ระบบโควตาเด็กดีฯ	29.10	39.20	31.60	0.00	0.00	70.80

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รายการปัญหา	ระบบการเข้าศึกษา ในมหาวิทยาลัย	ไม่เป็น ปัญหา (ร้อยละ)	ระดับปัญหา (ร้อยละ)					รวมปัญหา ทุกระดับ
			เล็ก น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด		
ด้านอารมณ์และ ส่วนตัว	ระบบ สอวน.	38.80	37.50	18.80	2.50	2.50	61.30	
	ระบบอื่น ๆ เช่นสอบตรง	39.00	30.80	23.40	5.50	1.30	61.00	
ด้านเพศ	ระบบแอดมิตชั่น	42.70	25.80	22.50	5.60	3.40	57.30	
	ระบบโควตาโรงเรียน	48.00	26.00	17.90	4.40	3.80	52.10	
	ระบบโควตাজังหวัด	43.70	26.70	20.70	4.70	4.20	56.30	
	ระบบโควตาก็ฬา	17.80	42.80	33.30	2.80	3.30	82.20	
	ระบบโควตาดนตรีฯ	44.20	31.70	15.0	7.50	1.70	55.90	
	ระบบโควตาวิทยาศาสตร์ฯ	53.50	25.20	13.80	1.30	6.30	46.60	
	ระบบโควตาเด็กดีฯ	40.50	20.30	16.50	11.40	11.40	59.60	
	ระบบ สอวน.	41.30	25.00	8.80	6.30	18.80	58.90	
	ระบบอื่น ๆ เช่นสอบตรง	48.90	29.40	12.60	4.70	4.50	51.20	
ด้านการเงิน	ระบบแอดมิตชั่น	39.00	28.00	22.80	6.00	4.20	61.00	
	ระบบโควตาโรงเรียน	46.60	26.50	17.70	4.70	4.50	53.40	
	ระบบโควตাজังหวัด	43.40	23.60	23.70	5.10	4.10	56.50	
	ระบบโควตาก็ฬา	9.40	33.90	43.90	9.40	3.50	90.70	
	ระบบโควตาดนตรีฯ	34.20	23.70	34.20	3.50	4.40	65.80	
	ระบบโควตาวิทยาศาสตร์ฯ	46.10	35.50	14.50	3.30	0.70	54.00	
	ระบบโควตาเด็กดีฯ	34.70	14.70	24.0	16.0	10.70	65.40	
	ระบบ สอวน.	47.40	21.10	21.10	5.30	5.30	52.80	
	ระบบอื่น ๆ เช่นสอบตรง	40.40	14.30	30.50	7.30	7.30	59.40	
เฉลี่ยทุกด้าน	ระบบแอดมิตชั่น	32.40	28.40	27.90	7.90	3.50	67.70	
	ระบบโควตาโรงเรียน	36.20	30.60	23.20	6.70	3.40	63.90	
	ระบบโควตাজังหวัด	33.30	29.10	26.70	7.70	3.10	66.70	
	ระบบโควตาก็ฬา	8.00	31.70	46.20	11.90	2.20	92.00	
	ระบบโควตาดนตรีฯ	32.50	25.90	31.40	8.00	2.40	67.60	
	ระบบโควตาวิทยาศาสตร์ฯ	40.30	36.30	18.80	3.00	1.70	59.70	
	ระบบโควตาเด็กดีฯ	24.30	27.90	28.80	14.30	4.80	75.80	

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รายการปัญหา	ระบบการเข้าศึกษา ในมหาวิทยาลัย	ไม่เป็น ปัญหา (ร้อยละ)	ระดับปัญหา (ร้อยละ)				
			เล็ก น้อย	ปาน กลาง	มาก	มากที่สุด	รวมปัญหา ทุกระดับ
	ระบบ สอวน.	38.10	31.80	15.50	6.90	7.90	62.00
	ระบบอื่น ๆ เช่นสอบตรง	28.80	29.40	27.70	9.90	4.20	71.20

จากตารางที่ 4.5 เมื่อพิจารณาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จำแนกตามระบบการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย พบว่า

นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาด้วยระบบแอดมิทชั่นมีปัญหามากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านการเรียน ร้อยละ 83.20 ปัญหาอันดับ 2 คือ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 74.30 และปัญหาน้อยที่สุด คือ ด้านเพศ ร้อยละ 57.30 เมื่อพิจารณาปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน พบว่าโดยเฉลี่ยมีนักศึกษาประสบปัญหา ร้อยละ 67.70 ในจำนวนนี้มีนักศึกษาที่เห็นว่าตนมีปัญหาเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 28.40 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.90 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 7.90 และนักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ร้อยละ 3.50

นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาด้วยระบบโควตาโรงเรียนมีปัญหามากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านการเรียน ร้อยละ 79.60 ปัญหาอันดับ 2 คือ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 73.90 และปัญหาน้อยที่สุด คือ ด้านเพศ ร้อยละ 52.10 เมื่อพิจารณาปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน พบว่าโดยเฉลี่ยมีนักศึกษาประสบปัญหา ร้อยละ 63.90 ในจำนวนนี้มีนักศึกษาที่เห็นว่าตนมีปัญหาเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 30.60 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 23.20 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 6.70 และนักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ร้อยละ 3.40

นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาด้วยระบบโควตาจังหวัดมีปัญหามากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านการเรียน ร้อยละ 81.50 ปัญหาอันดับ 2 คือ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 76.50 และปัญหาน้อยที่สุด คือ ด้านเพศ ร้อยละ 56.30 เมื่อพิจารณาปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน พบว่าโดยเฉลี่ยมีนักศึกษาประสบปัญหา ร้อยละ 66.70 ในจำนวนนี้มีนักศึกษาที่เห็นว่าตนมีปัญหาเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 29.10 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 26.70 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 7.70 และนักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ร้อยละ 3.10

นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาด้วยระบบโควตาก็ามีปัญหามากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านการเรียน ร้อยละ 100.00 ปัญหาอันดับ 2 คือ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 96.20 และปัญหาน้อยที่สุด คือ ด้านเพศ ร้อยละ 82.20 เมื่อพิจารณาปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน พบว่าโดยเฉลี่ยมีนักศึกษาประสบปัญหา ร้อยละ 92.00 ในจำนวนนี้มีนักศึกษาที่เห็นว่าตนมีปัญหาเพียงเล็กน้อย

ร้อยละ 31.70 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 46.20 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 11.90 และนักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ร้อยละ 2.20

นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาด้วยระบบโควตาดนตรีและนาฏศิลป์มีปัญหามากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านการเรียน ร้อยละ 80.80 ปัญหาอันดับ 2 คือ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ร้อยละ 72.50 และปัญหาน้อยที่สุด คือ ด้านเพศ ร้อยละ 55.90 เมื่อพิจารณาปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน พบว่าโดยเฉลี่ยมีนักศึกษาประสบปัญหา ร้อยละ 67.60 ในจำนวนนี้มีนักศึกษาที่เห็นว่าตนมีปัญหาเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 25.90 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 31.40 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 8.00 และนักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ร้อยละ 2.40

นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาด้วยระบบโควตาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีปัญหามากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านการเรียน ร้อยละ 72.40 ปัญหาอันดับ 2 คือ ด้านอารมณ์และส่วนตัว ร้อยละ 67.70 และปัญหาน้อยที่สุด คือ ด้านเพศ ร้อยละ 46.60 เมื่อพิจารณาปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน พบว่าโดยเฉลี่ยมีนักศึกษาประสบปัญหา ร้อยละ 59.70 ในจำนวนนี้มีนักศึกษาที่เห็นว่าตนมีปัญหาเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 36.30 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 18.80 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 3.00 และนักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ร้อยละ 1.70

นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาด้วยระบบโควตาเด็กดีมีคุณธรรมมีปัญหามากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 91.70 ปัญหาอันดับ 2 คือ ด้านอารมณ์และส่วนตัว ร้อยละ 85.60 และปัญหาน้อยที่สุด คือ ด้านเพศ (ร้อยละ 59.60) เมื่อพิจารณาปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน พบว่าโดยเฉลี่ยมีนักศึกษาประสบปัญหา ร้อยละ 75.80 ในจำนวนนี้มีนักศึกษาที่เห็นว่าตนมีปัญหาเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 27.90 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 28.80 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 14.30 และนักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ร้อยละ 4.80

นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาด้วยระบบโควตา สอวน. มีปัญหามากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 70.00 ปัญหาอันดับ 2 คือ ด้านอารมณ์และส่วนตัว ร้อยละ 69.70 และปัญหาน้อยที่สุด คือ ด้านการเงิน ร้อยละ 52.80 เมื่อพิจารณาปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน พบว่าโดยเฉลี่ยมีนักศึกษาประสบปัญหา ร้อยละ 62.00 ในจำนวนนี้มีนักศึกษาที่เห็นว่าตนมีปัญหาเพียงเล็กน้อย ร้อยละ 31.80 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 15.50 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 6.90 และนักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ร้อยละ 7.90

นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาด้วยระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง มีปัญหามากเป็นอันดับ 1 คือ ด้านการเรียน ร้อยละ 93.70 ปัญหาอันดับ 2 คือ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ร้อยละ 88.20 และปัญหาน้อยที่สุดคือ ด้านเพศ ร้อยละ 51.20 เมื่อพิจารณาปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน พบว่าโดยเฉลี่ยมีนักศึกษาประสบปัญหา ร้อยละ 71.20 ในจำนวนนี้มีนักศึกษาที่เห็นว่าตนมีปัญหาเพียงเล็กน้อย

ร้อยละ 29.40 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ร้อยละ 27.70 นักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมาก ร้อยละ 9.90 และนักศึกษาที่เห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ร้อยละ 4.20

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กับ ปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัญหา 6 ด้าน และรวมเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

ปัญหาการปรับตัว	เพศ				t
	ชาย		หญิง		
	M	S.D.	M	S.D.	
ด้านการเรียน	2.5 7	.67	2.53	.68	.65
ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	2.3 5	.60	2.34	.62	.21
ด้านอารมณ์และส่วนตัว	2.2 0	.65	2.12	.68	1.24
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	2.1 5	.69	1.96	.66	2.94* *
ด้านการเงิน	2.0 9	.71	2.01	.77	.23*
ด้านเพศ	2.0 5	.68	1.89	.71	2.42*
เฉลี่ยทุกด้าน	2.2 3	.54	2.14	.55	1.82

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.6 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่าปัญหาด้านเพศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัญหาด้านการ

เรียน ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านอารมณ์และส่วนตัว ด้านการเงิน และรวมปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหา 6 ด้าน และเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม สำนักวิชาแพทยศาสตร์ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ และสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์

ปัญหาการปรับตัว	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	5	6.78	1.3	3.00*
	ภายในกลุ่ม	440	198.6	5	
	รวมทั้งหมด	445	8	.45	
			205.4	6	
ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	ระหว่างกลุ่ม	5	10.70	2.1	6.02*
	ภายในกลุ่ม	440	156.4	4	
	รวมทั้งหมด	445	5	.35	
			167.1	6	
ด้านอารมณ์และส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	5	4.86	.97	2.16
	ภายในกลุ่ม	440	197.6	.44	
	รวมทั้งหมด	445	1		
			202.4	7	
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	5	12.52	2.5	5.59*
	ภายในกลุ่ม	440	197.0	0	

	รวมทั้งหมด	445	5 209.5 8	.44	
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	5	6.41	1.2	2.33*
	ภายในกลุ่ม	438	240.5	8	
	รวมทั้งหมด	443	6 246.9 8	.54	
ด้านเพศ	ระหว่างกลุ่ม	5	6.41	1.2	2.63*
	ภายในกลุ่ม	440	214.5	8	
	รวมทั้งหมด	445	0 220.9 1	.40	
เฉลี่ยทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	5	5.38	1.0	3.66*
	ภายในกลุ่ม	440	129.3	7	*
	รวมทั้งหมด	445	7 134.7 6	.29	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหา 6 ด้าน และเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชาพบว่าปัญหาด้านการเรียน ด้านการเงิน และด้านเพศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และเฉลี่ยทุกด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัญหาด้านอารมณ์และส่วนตัว ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านการเรียน ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม สำนักวิชาแพทยศาสตร์ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ และสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์

กลุ่มสำนักวิชา	วิศวกรรมศาสตร์ (2.56)	เทคโนโลยีการเกษตร (2.34)	เทคโนโลยีสังคม (2.39)	แพทยศาสตร์ (2.57)	วิทยาศาสตร์ (2.66)	พยาบาลศาสตร์ (2.87)
วิศวกรรมศาสตร์ (2.56)	-	.22*	.17	.01	.10	.31*
เทคโนโลยีการเกษตร (2.34)		-	.05	.23	.32*	.53*
เทคโนโลยีสังคม (2.39)			-	.18	.27	.48*
แพทยศาสตร์ (2.57)				-	.09	.30
วิทยาศาสตร์ (2.66)					-	.21
พยาบาลศาสตร์ (2.87)						-

จากตารางที่ 4.8 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ในปัญหาด้านการเรียน ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชา พบว่า

สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์กับสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์มีปัญหาด้านการเรียนมากกว่าสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์กับสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีปัญหาด้านการเรียนมากกว่าสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์

สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตรกับสำนักวิชาวิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาวิทยาศาสตร์มีปัญหาด้านการเรียนมากกว่าสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตรกับสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีปัญหาด้านการเรียนมากกว่าสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคมกับสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีปัญหาด้านการเรียนมากกว่านักศึกษาสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม

ตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและ นันทนาการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชา วิศวกรรมศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม สำนักวิชาแพทยศาสตร์ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ และสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์

กลุ่มสำนักวิชา	วิศวกรรมศาสตร์ (2.38)	เทคโนโลยีการเกษตร (2.14)	เทคโนโลยีสังคม (2.01)	แพทยศาสตร์ (2.40)	วิทยาศาสตร์ (2.37)	พยาบาลศาสตร์ (2.71)
วิศวกรรมศาสตร์ (2.38)	-	.24*	.37*	.02	.01	.33*
เทคโนโลยีการเกษตร (2.14)		-	.13	.26	.23	.57*
เทคโนโลยีสังคม (2.01)			-	.39*	.36*	.70*
แพทยศาสตร์ (2.40)				-	.03	.31*
วิทยาศาสตร์ (2.37)					-	.34*
พยาบาลศาสตร์ (2.71)						-

จากตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ในปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและ นันทนาการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชา พบว่า

สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์กับสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์มีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและ นันทนาการมากกว่าสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์กับสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์มีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการมากกว่าสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม

สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์กับสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการมากกว่าสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์

สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตรกับสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการมากกว่าสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

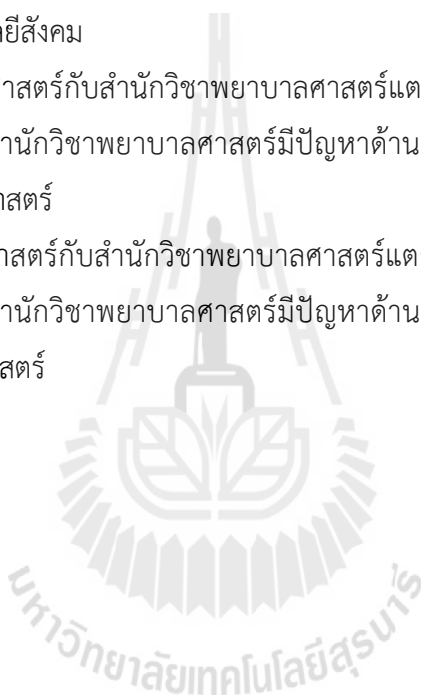
สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคมกับสำนักวิชาแพทยศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาแพทยศาสตร์มีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการมากกว่าสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม

สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคมกับสำนักวิชาวิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาวิทยาศาสตร์มีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการมากกว่าสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม

สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคมกับสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการมากกว่าสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม

สำนักวิชาแพทยศาสตร์กับสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการมากกว่าสำนักวิชาแพทยศาสตร์

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์กับสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการมากกว่าสำนักวิชาวิทยาศาสตร์

ตารางที่ 4.10 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม สำนักวิชาแพทยศาสตร์ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ และสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์

กลุ่มสำนักวิชา	วิศวกรรมศาสตร์ (2.15)	เทคโนโลยีการเกษตร (1.68)	เทคโนโลยีสังคม (1.82)	แพทยศาสตร์ (2.00)	วิทยาศาสตร์ (2.22)	พยาบาลศาสตร์ (1.98)
วิศวกรรมศาสตร์ (2.15)	-	.47*	.33*	.15	.07	.17
เทคโนโลยีการเกษตร (1.68)	-	-	.14	.32*	.54*	.30
เทคโนโลยีสังคม (1.82)	-	-	-	.18	.40*	.16
แพทยศาสตร์ (2.00)	-	-	-	-	.22	.02
วิทยาศาสตร์ (2.22)	-	-	-	-	-	.24
พยาบาลศาสตร์ (1.98)	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.10 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ในปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชา พบว่า

สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์กับสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์กับสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม

สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตรกับสำนักวิชาแพทยศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาแพทยศาสตร์มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตรกับสำนักวิชาวิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาวิทยาศาสตร์มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคมกับสำนักวิชาวิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาวิทยาศาสตร์มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม

ตารางที่ 4.11 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านการเงิน ของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สำนัก
วิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม สำนักวิชาแพทยศาสตร์ สำนัก
วิชาวิทยาศาสตร์ และสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์

กลุ่มสำนักวิชา	วิศวกรรมศาสตร์ (2.09)	เทคโนโลยีการเกษตร (1.92)	เทคโนโลยีสังคม (1.85)	แพทยศาสตร์ (1.85)	วิทยาศาสตร์ (2.19)	พยาบาลศาสตร์ (2.29)
วิศวกรรมศาสตร์ (2.09)	-	.17	.24	.24	.10	.20
เทคโนโลยีการเกษตร (1.92)		-	.07	.07	.27	.37*
เทคโนโลยีสังคม (1.85)			-	.00	.34	.44*
แพทยศาสตร์ (1.85)				-	.34	.44*
วิทยาศาสตร์ (2.19)					-	.10
พยาบาลศาสตร์ (2.29)						-

จากตารางที่ 4.11 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ในปัญหาด้านการเงิน ของนักศึกษาชั้น
ปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชา พบว่า

สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตรกับสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีปัญหาด้านการเงินมากกว่าสำนักวิชา
เทคโนโลยีการเกษตร

สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคมกับสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีปัญหาด้านการเงินมากกว่าสำนักวิชาเทคโนโลยี
สังคม

สำนักวิชาแพทยศาสตร์กับสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีปัญหาด้านการเงินมากกว่าสำนักวิชา
แพทยศาสตร์

ตารางที่ 4.12 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านเพศ ของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สำนัก

วิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม สำนักวิชาแพทยศาสตร์ สำนัก
วิชาวิทยาศาสตร์ และสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์

กลุ่มสำนักวิชา	วิศวกรรมศาสตร์ (2.03)	เทคโนโลยีการเกษตร (1.67)	เทคโนโลยีสังคม (1.92)	แพทยศาสตร์ (2.06)	วิทยาศาสตร์ (1.94)	พยาบาลศาสตร์ (1.87)
วิศวกรรมศาสตร์ (2.03)	-	.36*	.11	.03	.09	.16
เทคโนโลยีการเกษตร (1.67)		-	.25	.39*	.27	.20
เทคโนโลยีสังคม (1.92)			-	.14	.02	.05
แพทยศาสตร์ (2.06)				-	.12	.19
วิทยาศาสตร์ (1.94)					-	.07
พยาบาลศาสตร์ (1.87)						-

จากตารางที่ 4.12 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ในปัญหาด้านเพศ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชา พบว่า

สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์กับสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์มีปัญหาด้านเพศมากกว่าสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตรกับสำนักวิชาแพทยศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาแพทยศาสตร์มีปัญหาด้านเพศมากกว่าสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

ตารางที่ 4.13 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชา

วิศวกรรมศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม สำนัก
วิชาแพทยศาสตร์ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ และสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์

กลุ่มสำนักวิชา	วิศวกรรมศาสตร์ (2.24)	เทคโนโลยีการเกษตร (1.94)	เทคโนโลยีสังคม (2.02)	แพทยศาสตร์ (2.16)	วิทยาศาสตร์ (2.24)	พยาบาลศาสตร์ (2.32)
วิศวกรรมศาสตร์ (2.24)	-	.30*	.22*	.08	.00	.08
เทคโนโลยีการเกษตร (1.94)		-	.08	.22	.30*	.38*
เทคโนโลยีสังคม (2.02)			-	.14	.22	.30*
แพทยศาสตร์ (2.16)				-	.08	.16
วิทยาศาสตร์ (2.24)					-	.08
พยาบาลศาสตร์ (2.32)						-

จากตารางที่ 4.13 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ในปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างสำนักวิชา พบว่า

สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์กับสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์มีปัญหาเฉลี่ยทุกด้านมากกว่าสำนักวิชา
เทคโนโลยีการเกษตร

สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์กับสำนักวิชาเทคโนโลยีสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์มีปัญหาเฉลี่ยทุกด้านมากกว่าสำนักวิชา
เทคโนโลยีสังคม

สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตรกับสำนักวิชาวิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาวิทยาศาสตร์มีปัญหาเฉลี่ยทุกด้านมากกว่าสำนักวิชา
เทคโนโลยีการเกษตร

สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตรกับสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีปัญหาเฉลี่ยทุกด้านมากกว่าสำนักวิชา
เทคโนโลยีการเกษตร

สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคมกับสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีปัญหาเฉลี่ยทุกด้านมากกว่าสำนักวิชาเทคโนโลยี
สังคม

ตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหา 6 ด้าน และเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00 1.00-1.49, 1.50-1.99, 2.00-2.49, 2.50-2.99, 3.00-3.49 และ 3.50-4.00

ปัญหาการปรับตัว	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	6	15.10	2.5	5.80*
	ภายในกลุ่ม	439	190.3	1	*
	รวมทั้งหมด	445	5	.43	
			205.4	6	
ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	ระหว่างกลุ่ม	6	8.44	1.4	3.89*
	ภายในกลุ่ม	439	158.7	0	*
	รวมทั้งหมด	445	2	.36	
			167.1	6	
ด้านอารมณ์และส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	6	9.78	1.6	3.71*
	ภายในกลุ่ม	439	192.6	3	*
	รวมทั้งหมด	445	8	.43	
			202.4	7	
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	6	11.41	1.9	4.21*
	ภายในกลุ่ม	439	198.1	0	*
	รวมทั้งหมด	445	7	.45	
			209.5	8	
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	6	26.75	4.4	8.84*
	ภายในกลุ่ม	437	220.2	5	*
	รวมทั้งหมด	443	2	.50	
			246.9	8	

ด้านเพศ	ระหว่างกลุ่ม	6	10.11	1.6	3.51*
	ภายในกลุ่ม	439	210.8	8	*
	รวมทั้งหมด	445	0	.48	
			220.9		
			1		
เฉลี่ยทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	6	11.16	1.8	6.60*
	ภายในกลุ่ม	439	123.6	6	*
	รวมทั้งหมด	445	0	.28	
			134.7		
			6		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหา 6 ด้าน และเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี พบว่า ปัญหาด้านการเรียน ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านอารมณ์และส่วนตัว ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านการเงิน ด้านเพศ และเฉลี่ยทุกด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4.15 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านการเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00, 1.00-1.49, 1.50-1.99, 2.00-2.49, 2.50-2.99, 3.00-3.49 และ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาตรี	น้อยกว่า 1.00 (2.83)	1.00-1.49 (2.59)	1.50-1.99 (2.70)	2.00-2.49 (2.60)	2.50-2.99 (2.69)	3.00-3.49 (2.37)	3.50-4.00 (2.11)
น้อยกว่า 1.00 (2.83)	-	.20	.13	.23	.14	.46	.72*
1.00-1.49 (2.59)		4	.11	.01	.10	.22	.48*
1.50-1.99 (2.70)		-	-	.10	.01	.33*	.59*
2.00-2.49 (2.60)				-	.09	.23*	.49*
2.50-2.99 (2.69)					-	.32*	.58*

3.00-3.49 (2.37)							-	.26*
3.50-4.00 (2.11)								-

จากตารางที่ 4.15 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ในปัญหาด้านการเรียน ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี พบว่า

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับน้อยกว่า 1.00 มีปัญหาการเรียนมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 1.00-1.49 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 1.00-1.49 มีปัญหาการเรียนมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 1.50-1.99 กับ 3.00-3.49 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 1.50-1.99 มีปัญหาการเรียนมากกว่าระดับ 3.00-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 1.50-1.99 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 1.50-1.99 มีปัญหาการเรียนมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.00-2.49 กับ 3.00-3.49 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.00-2.49 มีปัญหาการเรียนมากกว่าระดับ 3.00-3.49

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.00-2.49 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.00-2.49 มีปัญหาการเรียนมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.50-2.99 กับ 3.00-3.49 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาการเรียนมากกว่าระดับ 3.00-3.49

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.50-2.99 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาการเรียนมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 3.00-3.49 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 3.00-3.49 มีปัญหาการเรียนมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคม และนันทนาการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00, 1.00-1.49, 1.50-1.99, 2.00-2.49, 2.50-2.99, 3.00-3.49 และ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาตรี	น้อยกว่า 1.00 (2.40)	1.00-1.49 (2.40)	1.50-1.99 (2.30)	2.00-2.49 (2.26)	2.50-2.99 (2.57)	3.00-3.49 (2.24)	3.50-4.00 (2.20)
น้อยกว่า 1.00 (2.40)	-	.00	.10	.14	.17	.16	.20
1.00-1.49 (2.40)		-	.10	.14	.17	.16	.20
1.50-1.99 (2.30)			-	.04	.27*	.06	.10
2.00-2.49 (2.26)				-	.31*	.02	.06
2.50-2.99 (2.57)					-	.33*	.37*
3.00-3.49 (2.24)						-	.04
3.50-4.00 (2.20)							-

จากตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ในปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและ
 นันทนาการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ย
 สะสมระดับปริญญาตรี พบว่า

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 1.50-1.99 กับ 2.50-2.99 แตกต่างกันอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ
 มากกว่าระดับ 1.50-1.99

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.00-2.49 กับ 2.50-2.99 แตกต่างกันอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ
 มากกว่าระดับ 2.00-2.49

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.50-2.99 กับ 3.00-3.49 แตกต่างกันอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ
 มากกว่าระดับ 3.00-3.49

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.50-2.99 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมี
 นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ
 มากกว่าระดับ 3.50-4.00

ตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านอารมณ์และส่วนตัว
 ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ย
 สะสมระดับปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00, 1.00-1.49, 1.50-1.99, 2.00-2.49, 2.50-
 2.99, 3.00-3.49 และ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาตรี	น้อยกว่า 1.00 (2.59)	1.00-1.49 (2.34)	1.50-1.99 (2.20)	2.00-2.49 (2.10)	2.50-2.99 (2.32)	3.00-3.49 (2.07)	3.50-4.00 (1.85)
น้อยกว่า 1.00 (2.59)	-	.25	.39	.49	.27	.52	.74*
1.00-1.49 (2.34)		-	.14	.24	.02	.27	.49*
1.50-1.99 (2.20)			-	.10	.12	.13	.35*
2.00-2.49 (2.10)				-	.22*	.03	.25*
2.50-2.99 (2.32)					-	.25*	.47*
3.00-3.49 (2.07)						-	.22
3.50-4.00 (1.85)							-

จากตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ในปัญหาด้านอารมณ์และส่วนตัว ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี พบว่า

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับน้อยกว่า 1.00 มีปัญหาด้านอารมณ์และส่วนตัวมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 1.00-1.49 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 1.00-1.49 มีปัญหาด้านอารมณ์และส่วนตัวมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 1.50-1.99 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 1.50-1.99 มีปัญหาด้านอารมณ์และส่วนตัวมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.00-2.49 กับ 2.50-2.99 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาด้านอารมณ์และส่วนตัวมากกว่าระดับ 2.00-2.49

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.00-2.49 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.00-2.49 มีปัญหาด้านอารมณ์และส่วนตัวมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.50-2.99 กับ 3.00-3.49 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาด้านอารมณ์และส่วนตัวมากกว่าระดับ 3.00-3.49

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.50-2.99 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาด้านอารมณ์และส่วนตัวมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00, 1.00-1.49, 1.50-1.99, 2.00-2.49, 2.50-2.99, 3.00-3.49 และ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาตรี	น้อยกว่า 1.00 (2.30)	1.00-1.49 (2.43)	1.50-1.99 (1.99)	2.00-2.49 (1.95)	2.50-2.99 (2.25)	3.00-3.49 (2.02)	3.50-4.00 (1.80)
น้อยกว่า 1.00 (2.30)	-	.13	.31	.35	.05	.28	.50
1.00-1.49 (2.43)		-	.44*	.48*	.17	.41*	.63*
1.50-1.99 (1.99)			-	.04	.26*	.03	.19
2.00-2.49 (1.95)				-	.30*	.07	.15
2.50-2.99 (2.25)					-	.23*	.45*
3.00-3.49 (2.02)						-	.22
3.50-4.00 (1.80)							-

จากตารางที่ 4.18 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ในปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี พบว่า

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 1.00-1.49 กับ 1.50-1.99 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 1.00-1.49 มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าระดับ 1.50-1.99

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 1.00-1.49 กับ 2.00-2.49 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 1.00-1.49 มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าระดับ 2.00-2.49

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 1.00-1.49 กับ 3.00-3.49 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 1.00-1.49 มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าระดับ 3.00-3.49

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 1.00-1.49 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 1.00-1.49 มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 1.50-1.99 กับ 2.50-2.99 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าระดับ 1.50-1.99

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.00-2.49 กับ 2.50-2.99 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าระดับ 2.00-2.49

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.50-2.99 กับ 3.00-3.49 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าระดับ 3.00-3.49

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.50-2.99 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ตารางที่ 4.19 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านการเงิน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับ

ปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00, 1.00-1.49, 1.50-1.99, 2.00-2.49, 2.50-2.99, 3.00-3.49 และ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาตรี	น้อยกว่า 1.00 (2.57)	1.00-1.49 (2.31)	1.50-1.99 (1.91)	2.00-2.49 (1.97)	2.50-2.99 (2.40)	3.00-3.49 (1.90)	3.50-4.00 (1.66)
น้อยกว่า 1.00 (2.57)	-	.26	.66*	.60*	.17	.67*	.91*
1.00-1.49 (2.31)		-	.40*	.34	.09	.41*	.65*
1.50-1.99 (1.91)			-	.06	.49*	.01	.24
2.00-2.49 (1.97)				-	.42*	.07	.31*
2.50-2.99 (2.40)					-	.50*	.74*
3.00-3.49 (1.90)						-	.24
3.50-4.00 (1.66)							-

จากตารางที่ 4.19 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ในปัญหาด้านการเงิน ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี พบว่า

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00 กับ 1.50-1.99 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ น้อยกว่า 1.00 มีปัญหาด้านการเงินมากกว่าระดับ 1.50-1.99

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00 กับ 2.00-2.49 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ น้อยกว่า 1.00 มีปัญหาด้านการเงินมากกว่าระดับ 2.00-2.49

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00 กับ 3.00-3.49 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ น้อยกว่า 1.00 มีปัญหาด้านการเงินมากกว่าระดับ 3.00-3.49

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ น้อยกว่า 1.00 มีปัญหาด้านการเงินมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 1.00-1.49 กับ 1.50-1.99 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 1.00-1.49 มีปัญหาด้านการเงินมากกว่าระดับ 1.50-1.99

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 1.00-1.49 กับ 3.00-3.49 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 1.00-1.49 มีปัญหาด้านการเงินมากกว่าระดับ 3.00-3.49

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 1.00-1.49 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 1.00-1.49 มีปัญหาด้านการเงินมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 1.50-1.99 กับ 2.50-2.99 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาด้านการเงินมากกว่าระดับ 1.50-1.99

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.00-2.49 กับ 2.50-2.99 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาด้านการเงินมากกว่าระดับ 2.00-2.49

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.00-2.49 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.00-2.49 มีปัญหาด้านการเงินมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.50-2.99 กับ 3.00-3.49 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาด้านการเงินมากกว่าระดับ 3.00-3.49

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.50-2.99 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาด้านการเงินมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านเพศ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00, 1.00-1.49, 1.50-1.99, 2.00-2.49, 2.50-2.99, 3.00-3.49 และ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาตรี	น้อยกว่า 1.00 (2.48)	1.00-1.49 (2.11)	1.50-1.99 (1.91)	2.00-2.49 (1.87)	2.50-2.99 (2.16)	3.00-3.49 (1.94)	3.50-4.00 (1.72)
น้อยกว่า 1.00 (2.48)	-	.37	.57	.61*	.32	.54	.76*
1.00-1.49 (2.11)		-	.20	.24	.05	.17	.39
1.50-1.99 (1.91)			-	.04	.25*	.03	.19
2.00-2.49 (1.87)				-	.29*	.07	.15
2.50-2.99 (2.16)					-	.22*	.44*
3.00-3.49 (1.94)						-	.22
3.50-4.00 (1.72)							-

จากตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ในปัญหาด้านเพศ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี พบว่า

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00 กับ 2.00-2.49 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ น้อยกว่า 1.00 มีปัญหาด้านเพศมากกว่าระดับ 2.00-2.49

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ น้อยกว่า 1.00 มีปัญหาด้านเพศมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 1.50-1.99 กับ 2.50-2.99 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาด้านเพศมากกว่าระดับ 1.50-1.99

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.00-2.49 กับ 2.50-2.99 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาด้านเพศมากกว่าระดับ 2.00-2.49

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.50-2.99 กับ 3.00-3.49 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาด้านเพศมากกว่าระดับ 3.00-3.49

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.50-2.99 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาด้านเพศมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ตารางที่ 4.21 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00, 1.00-1.49, 1.50-1.99, 2.00-2.49, 2.50-2.99, 3.00-3.49 และ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ระดับปริญญาตรี	น้อยกว่า 1.00(2.53)	1.00-1.49 (2.36)	1.50-1.99 (2.17)	2.00-2.49 (2.13)	2.50-2.99 (2.40)	3.00-3.49 (2.09)	3.50-4.00 (1.89)
น้อยกว่า 1.00 (2.53)	-	.17	.36	.40	.13	.44	.64*
1.00-1.49 (2.36)		-	.19	.23	.04	.27	.47*
1.50-1.99 (2.17)			-	.04	.23*	.08	.28*
2.00-2.49 (2.13)				-	.27*	.04	.24*
2.50-2.99 (2.40)					-	.31*	.51*

3.00-3.49 (2.09)						-	.20*
3.50-4.00 (1.89)							-

จากตารางที่ 4.21 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ในปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี พบว่า

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี น้อยกว่า 1.00 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ น้อยกว่า 1.00 มีปัญหาเฉลี่ยทุกด้านมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 1.00-1.49 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 1.00-1.49 มีปัญหาเฉลี่ยทุกด้านมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 1.50-1.99 กับ 2.50-2.99 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาเฉลี่ยทุกด้านมากกว่าระดับ 1.50-1.99

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 1.50-1.99 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 1.50-1.99 มีปัญหาเฉลี่ยทุกด้านมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.00-2.49 กับ 2.50-2.99 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาเฉลี่ยทุกด้านมากกว่าระดับ 2.00-2.49

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.00-2.49 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.00-2.49 มีปัญหาเฉลี่ยทุกด้านมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.50-2.99 กับ 3.00-3.49 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาเฉลี่ยทุกด้านมากกว่าระดับ 3.00-3.49

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 2.50-2.99 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 2.50-2.99 มีปัญหาเฉลี่ยทุกด้านมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี 3.00-3.49 กับ 3.50-4.00 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับ 3.00-3.49 มีปัญหาเฉลี่ยทุกด้านมากกว่าระดับ 3.50-4.00

ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหา 6 ด้าน และเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระบบการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยด้วยระบบแอดมิชชั่น ระบบโควตาโรงเรียน ระบบโควตาจังหวัด ระบบโควตาทักษะ ระบบโควตาดนตรีและนาฏศิลป์ ระบบโควตาวิทยาศาสตร์ฯ ระบบโควตาเด็กดีมีคุณธรรม ระบบ สอวน. และระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง

ปัญหาการปรับตัว	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	8	9.49	1.1	2.64*
	ภายในกลุ่ม	437	195.9	8	*
	รวมทั้งหมด	445	6	.44	
			205.4	6	
ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ	ระหว่างกลุ่ม	8	6.86	.85	2.33*
	ภายในกลุ่ม	437	160.3	.36	
	รวมทั้งหมด	445	0		
			167.1	6	
ด้านอารมณ์และส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	8	5.24	.65	1.45
	ภายในกลุ่ม	437	197.2	.45	
	รวมทั้งหมด	445	3		
			202.4	7	
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	ระหว่างกลุ่ม	8	8.11	1.0	2.20*
	ภายในกลุ่ม	437	201.4	1	
	รวมทั้งหมด	445	6	.46	
			209.5	8	

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

ปัญหาการปรับตัว	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านการเงิน	ระหว่างกลุ่ม	8	8.01	1.0	1.82
	ภายในกลุ่ม	435	238.9	0	
	รวมทั้งหมด	443	246.9	.54	
ด้านเพศ	ระหว่างกลุ่ม	8	3.61	.45	.90
	ภายในกลุ่ม	437	217.3	.49	
	รวมทั้งหมด	445	220.9	0	
เฉลี่ยทุกด้าน	ระหว่างกลุ่ม	8	4.74	.59	1.99*
	ภายในกลุ่ม	437	130.0	.29	
	รวมทั้งหมด	445	134.7	1	
			6		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนปัญหา 6 ด้าน และเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระบบการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย พบว่าปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และรวมเฉลี่ยทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัญหาด้านการเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัญหาด้านอารมณ์และส่วนตัว ด้านการเงิน และด้านเพศ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านการเรียน ของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระบบการเข้าศึกษาใน มหาวิทยาลัยด้วยระบบแอดมิชชัน ระบบโควตาโรงเรียน ระบบโควตาจังหวัด ระบบ โควตาก็ฬา ระบบโควตาดนตรีและนาฏศิลป์ ระบบโควตาวิทยาศาสตร์ฯ ระบบ โควตาเด็กดีมีคุณธรรม ระบบ สอน. และระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง

ระบบการเข้าศึกษาใน มหาวิทยาลัย	ระบบแอดมิชชัน (2.55)	ระบบโควตาโรงเรียน (2.45)	ระบบโควตาจังหวัด (2.61)	ระบบโควตาก็ฬา (2.98)	ระบบโควตาดนตรีฯ (2.44)	ระบบโควตาก็ฬา (2.09)	ระบบโควตาเด็กดีฯ (2.88)	ระบบ สอน. (1.97)	ระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง (2.85)
ระบบแอดมิชชัน (2.55)	-	.10	.06	.43	.11	.46	.33	.58	.30*
ระบบโควตาโรงเรียน (2.45)		-	.16	.53*	.01	.36	.43	.48	.40*
ระบบโควตาจังหวัด (2.61)			-	.37	.17	.52*	.27	.64	.24
ระบบโควตาก็ฬา (2.98)				-	.54	.89*	.10	1.01*	.13
ระบบโควตาดนตรีฯ (2.44)					-	.35	.44	.47	.41
ระบบโควตาก็ฬาวิทยาศาสตร์ฯ (2.09)						-	.79	.12	.76*
ระบบโควตาเด็กดีฯ (2.88)							-	.91	.03
ระบบ สอน. (1.97)								-	.88*
ระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง (2.85)									-

จากตารางที่ 4.23 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ในปัญหาด้านการเรียน ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระบบการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย พบว่า

ระบบแอดมิชชันกับระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง มีปัญหาด้านการเรียนมากกว่าระบบแอดมิชชัน

ระบบโคเวตาโรงเรียนกับระบบโคเวตาก็ฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระบบโคเวตาก็ฬามีปัญหาด้านการเรียนมากกว่าระบบโคเวตาโรงเรียน

ระบบโคเวตาโรงเรียนกับระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง มีปัญหาด้านการเรียนมากกว่าระบบโคเวตาโรงเรียน

ระบบโคเวตาจังหวัดกับระบบโคเวตาวิทยาศาสตร์ฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระบบโคเวตาจังหวัด มีปัญหาด้านการเรียนมากกว่าระบบโคเวตาวิทยาศาสตร์ฯ

ระบบโคเวตาก็ฬากับระบบโคเวตาวิทยาศาสตร์ฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระบบโคเวตาก็ฬา มีปัญหาด้านการเรียนมากกว่าระบบโคเวตาวิทยาศาสตร์ฯ

ระบบโคเวตาก็ฬากับระบบ สอนน. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระบบโคเวตาก็ฬา มีปัญหาด้านการเรียนมากกว่าระบบ สอนน.

ระบบโคเวตาวิทยาศาสตร์ฯ กับระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง มีปัญหาด้านการเรียนมากกว่าระบบโคเวตาวิทยาศาสตร์ฯ

ระบบ สอนน.กับระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง มีปัญหาด้านการเรียนมากกว่าระบบ สอนน.

ตารางที่ 4.24 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคม และ นันทนาการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระบบการ เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยด้วยระบบแอดมิตชั่น ระบบโคเวตาโรงเรียน ระบบโคเวตา จังหวัด ระบบโคเวตาก็ฬา ระบบโคเวตาดนตรีและนาฏศิลป์ ระบบโคเวตาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ระบบโคเวตาเด็กดีมีคุณธรรม ระบบ สอนน. และระบบอื่นๆ เช่น สอบตรง

ระบบการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย	ระบบแอดมิตชั่น (2.36)	ระบบโคเวตาโรงเรียน (2.26)	ระบบโคเวตาจังหวัด (2.30)	ระบบโคเวตาก็ฬา (2.67)	ระบบโคเวตาดนตรีฯ (2.25)	ระบบโคเวตาวิทยาฯ (2.07)	ระบบโคเวตาเด็กดีฯ (2.40)	ระบบ สอนน. (2.36)	ระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง (2.70)
ระบบแอดมิตชั่น (2.36)	-	.10	.06	.31	.11	.29	.04	.00	.34*
ระบบโคเวตาโรงเรียน (2.26)		-	.04	.41*	.01	.19	.14	.10	.44*
ระบบโคเวตาจังหวัด (2.30)			-	.37	.05	.23	.10	.06	.40*

ระบบโคเวตาก็ฟา (2.67)				-	.42	.60*	.27	.31	.03
ระบบโคเวตาดนตรีฯ (2.25)					-	.18	.15	.11	.45
ระบบโคเวตาวិทยาศาสตร์ฯ (2.07)						-	.33	.29	.63*
ระบบโคเวตาเด็กดีฯ (2.40)							-	.04	.30
ระบบ สอวน. (2.36)								-	.34
ระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง (2.70)									-

จากตารางที่ 4.24 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ในปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและ
 นันทนาการ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระบบการเข้าศึกษาใน
 มหาวิทยาลัย พบว่า

ระบบแอดมิชชันกับระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 .05 โดยระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง มีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการมากกว่าระบบแอด
 มิชชัน

ระบบโคเวตาโรงเรียนกับระบบโคเวตาก็ฟา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 โดยระบบโคเวตาก็ฟา มีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการมากกว่าระบบโคเวตาโรงเรียน

ระบบโคเวตาโรงเรียนกับระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .05 โดยระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง มีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการมากกว่า
 ระบบโคเวตาโรงเรียน

ระบบโคเวตาจังหวัดกับระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .05 โดยระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง โคเวตาก็ฟา มีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ
 มากกว่าระบบโคเวตาจังหวัด

ระบบโคเวตาก็ฟากับระบบโคเวตาวิทยาศาสตร์ฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 .05 โดยระบบโคเวตาก็ฟา มีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการมากกว่าระบบโคเวตา
 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ระบบโคเวตาวิทยาศาสตร์ฯ กับระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
 สถิติที่ระดับ .05 โดยระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง มีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ
 มากกว่าระบบโคเวตาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ตารางที่ 4.25 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระบบการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยด้วยระบบแอดมิชชัน ระบบโควตาโรงเรียน ระบบโควตาจังหวัด ระบบโควตาก็ฬา ระบบโควตาดนตรีและนาฏศิลป์ ระบบโควตาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระบบโควตาเด็กดีมีคุณธรรม ระบบ สอวน. และระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง

ระบบการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย	ระบบแอดมิชชัน (2.08)	ระบบโควตาโรงเรียน (1.99)	ระบบโควตาจังหวัด (2.03)	ระบบโควตาก็ฬา (2.83)	ระบบโควตาดนตรีฯ (2.43)	ระบบโควตาวิทยาฯ (1.73)	ระบบโควตาเด็กดีฯ (2.02)	ระบบ สอวน. (1.92)	ระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง (1.99)
ระบบแอดมิชชัน (2.08)	-	.09	.05	.75*	.35	.35	.06	.16	.09
ระบบโควตาโรงเรียน (1.99)		-	.04	.84*	.44	.26	.03	.07	.00
ระบบโควตาจังหวัด (2.03)			-	.80*	.40	.30	.01	.11	.04
ระบบโควตาก็ฬา (2.83)				-	.40	1.10*	.81*	.91*	.84*
ระบบโควตาดนตรีฯ (2.43)					-	.70	.41	.51	.44
ระบบโควตาวิทยาฯ (1.73)						-	.29	.19	.26
ระบบโควตาเด็กดีฯ (2.02)							-	.10	.03
ระบบ สอวน. (1.92)								-	.07
ระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง (1.99)									-

จากตารางที่ 4.25 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ในปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระบบการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยพบว่า

ระบบแอดมิชชันกับระบบโควตาก็หา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระบบโควตาก็หา มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าระบบแอดมิชชัน

ระบบโควตาโรงเรียนกับระบบโควตาก็หา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระบบโควตาก็หา มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าระบบโควตาโรงเรียน

ระบบโควตาจังหวัดกับระบบโควตาก็หา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระบบโควตาก็หา มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าระบบโควตาจังหวัด

ระบบโควตาก็หากับระบบโควตาวิทยาศาสตร์ฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระบบโควตาก็หา มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าระบบโควตาวิทยาศาสตร์

ระบบโควตาก็หากับระบบโควตาเด็กดีมีคุณธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระบบโควตาก็หา มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าระบบโควตาเด็กดีมีคุณธรรม

ระบบโควตาก็หากับระบบ สอวน. แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระบบโควตาก็หา มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าระบบ สอวน.

ระบบโควตาก็หากับระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระบบโควตาก็หา มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมากกว่าระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง

ตารางที่ 4.26 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ตามแบบ LSD ในปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระบบการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ด้วยระบบแอดมิชชัน ระบบโควตาโรงเรียน ระบบโควตาจังหวัด ระบบโควตาก็หา ระบบโควตาดนตรีและนาฏศิลป์ ระบบโควตาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระบบโควตาเด็กดีมีคุณธรรม ระบบ สอวน. และระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง

ระบบการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย	ระบบแอดมิชชัน (2.21)	ระบบโควตาโรงเรียน (2.10)	ระบบโควตาจังหวัด (2.18)	ระบบโควตาก็หา (2.68)	ระบบโควตาดนตรีฯ (2.21)	ระบบโควตาวิทยาศาสตร์ (1.89)	ระบบโควตาเด็กดี (2.47)	ระบบ สอวน. (2.14)	ระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง (2.31)
ระบบแอดมิชชัน (2.21)	-	.11	.03	.47*	.00	.32	.26	.07	.10
ระบบโควตาโรงเรียน (2.10)		-	.08	.58*	.11	.21	.37	.04	.21
ระบบโควตาจังหวัด (2.18)			-	.50*	.03	.29	.29	.04	.13

ระบบโคเวตาก็ฬา (2.68)				-	.47	.79*	.21	.54	.37
ระบบโคเวตาดนตรีฯ (2.21)					-	.32	.26	.07	.10
ระบบโคเวตาวิทยาศาสตร์ฯ (1.89)						-	.58	.25	.42
ระบบโคเวตาเด็กดีฯ (2.47)							-	.33	.16
ระบบ สอวน. (2.14)								-	.17
ระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง (2.31)									-

จากตารางที่ 4.26 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ในปัญหาเฉลี่ยทุกด้าน ของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ระหว่างระบบการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย พบว่า

ระบบแอดมิชชันกับระบบโคเวตาก็ฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย
ระบบโคเวตาก็ฬา มีปัญหาเฉลี่ยทุกด้านมากกว่าระบบแอดมิชชัน

ระบบโคเวตาโรงเรียนกับระบบโคเวตาก็ฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยระบบโคเวตาก็ฬา มีปัญหาเฉลี่ยทุกด้านมากกว่าระบบโคเวตาโรงเรียน

ระบบโคเวตาจังหวัดกับระบบโคเวตาก็ฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
โดยระบบโคเวตาก็ฬา มีปัญหาเฉลี่ยทุกด้านมากกว่าระบบโคเวตาจังหวัด

ระบบโคเวตาก็ฬา กับระบบโคเวตาวิทยาศาสตร์ฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 โดยระบบโคเวตาก็ฬา มีปัญหาเฉลี่ยทุกด้านมากกว่าระบบโคเวตาวิทยาศาสตร์ฯ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์ ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยมีเป้าหมายเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่มีปัญหาการปรับตัว จำนวน 446 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และเปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กับ ปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี สรุปผลการวิจัย ดังนี้

5.1.1 ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พบว่า นักศึกษามีปัญหามากที่สุด คือ ด้านการเรียน โดยปัจจัยด้าน เพศ สำนักวิชา ระดับผลการเรียนเฉลี่ย สะสมระดับปริญญาตรี ระบบการเข้าศึกษา มีปัญหาการปรับตัว มากที่สุด คือ ด้านการเรียน เหมือนกัน ยกเว้นระบบการเข้าศึกษาด้วยระบบโคตาเด็กดีมีคุณธรรม และระบบโควตา สอน. มีปัญหามากที่สุด คือ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ

5.1.2 เปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กับ ปัจจัยส่วนบุคคล เพศ สำนักวิชา ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม และระบบการเข้าศึกษาใน มหาวิทยาลัย พบว่า

1) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่มีเพศต่างกันมีปัญหาการปรับตัวด้านเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่เรียนในสำนักวิชาต่างกันมีปัญหาการปรับตัวด้านการเรียน ด้านการเงิน และด้านเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และรวมเฉลี่ยทุกด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเฉพาะปัญหาด้านการเรียน สำนักวิชา วิศวกรรมศาสตร์มีปัญหามากกว่าสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาวิทยาศาสตร์มีปัญหา มากกว่าสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์มีปัญหา มากกว่าสำนักวิชา วิศวกรรมศาสตร์ สำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สำนักวิชาเทคโนโลยีสังคม

3) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่มีระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมต่างกันมีปัญหาการปรับตัวด้านการเรียน ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านอารมณ์ และส่วนตัว ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านการเงิน ด้านเพศ และเฉลี่ยทุกด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเฉพาะปัญหาด้านการเรียน ระดับน้อยกว่า 1.00 1.00-1.49 1.50-1.99 2.00-2.49 2.50-2.99 3.00-3.49 มีปัญหามากกว่าระดับ 3.50-4.00 ระดับ 1.50-1.99 2.00-2.49 และ 2.50-2.99 มีปัญหามากกว่าระดับ 3.00-3.49

4) นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ที่มีระบบการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแตกต่างกันมีปัญหาด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และรวมเฉลี่ยทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัญหาด้านการเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเฉพาะปัญหาด้านการเรียน ระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง มีปัญหามากกว่าระบบแอดมิชชัน ระบบโควตาโรงเรียน ระบบโควตาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระบบ สอวน. ระบบโควตาก็หา มีปัญหามากกว่าระบบโควตาโรงเรียน ระบบโควตาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระบบ สอวน. ระบบโควตาจังหวัดมีปัญหามากกว่าระบบโควตาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

5.2 อภิปรายผล

จากสรุปผลการวิจัยที่นำเสนอข้างต้น ประเด็นสำคัญของการวิจัยปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีปัญหาการปรับตัวมากที่สุดคือ ด้านการเรียน จำแนกนักศึกษาตามเพศ สำนักวิชา ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม และตามระบบการเข้าศึกษา ทุกปัจจัยมีปัญหาการปรับตัวมากที่สุดในด้านการเรียน ยกเว้นระบบโควตาเด็กดีมีคุณธรรม และโควตา สอวน. มีปัญหามากที่สุด คือ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ โดยสำนักวิชาที่มีปัญหาการปรับตัวมาก 3 ลำดับแรกคือ สำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ และสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ส่วนระบบการรับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยมีปัญหามากที่สุด 3 ลำดับแรกคือ ระบบโควตาก็หา ระบบอื่น ๆ เช่น สอบตรง และระบบแอดมิชชัน สอดคล้องกับ สุภาพรณ โคตรจรัส (2524), ดารณี ประคองศิลป์ (2530) วรรณศรี แวงงาม (2539) พบว่านิสิตนักศึกษาประสบปัญหามากที่สุดในด้านการปรับตัวทางการเรียน และสุดสวาท นามราชภูริ (2537) ปัทมา โตนดแก้ว (2544) จรรยา รัตน์โนบล (2545) กฤตณี ตรงสิทธิรักษ์ (2546) พบว่านักศึกษามีปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนในระดับปานกลาง ส่วนวิชัย บุญแรง (2553) พบว่าสภาพปัญหาของนักศึกษาด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะนักศึกษาต้องเจอกับระบบการเรียนที่แตกต่างจากการเรียนในระดับมัธยมศึกษาจึงต้องมีการปรับตัวมากขึ้น ดังสำเนาวิ ขจรศิลป์

(2537) กล่าวไว้ว่าปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยว่า ระบบการเรียนการสอนของสถาบันอุดมศึกษานั้นแตกต่างกับระบบการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษา อีกทั้งนักศึกษาขาดทักษะในการเรียน เช่น การจดคำบรรยาย การค้นคว้า และการศึกษาด้วยตนเอง ตลอดจนการแบ่งเวลาเพื่อการศึกษาเล่าเรียนที่ถูกต้อง จึงทำให้นักศึกษาเกิดปัญหาในการปรับตัว แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่มีนิสัยการเรียนที่ไม่เหมาะสมจะมีปัญหามากในการปรับตัวในด้านการเรียน

5.2.2 เปรียบเทียบปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี กับปัจจัยด้าน เพศ สำนักวิชา ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม และตามระบบการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ดังนี้

1) เพศชายและเพศหญิง ในปัญหาการปรับตัวด้านเพศมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัญหาด้านความสัมพันธ์ทางสังคมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ความสัมพันธ์ของนักศึกษาในวัยนี้ถือว่าเป็นวัยที่ต้องวางตัวให้เหมาะสมในเรื่องต่าง ๆ แม้กระทั่งในเรื่องเพศตรงข้าม การไม่รู้จักรักการวางตัว มีความประหม่า อึดอัด หรือปรับตัวไม่ได้ก็จะเกิดปัญหาได้

2) สำนักวิชาต่างกัน ในปัญหาการปรับตัวด้านการเรียน ด้านการเงิน และด้านเพศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัญหาการปรับตัวด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และรวมเฉลี่ยทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้การเรียนการสอนในแต่ละสำนักวิชามีความแตกต่างกันย่อมจะส่งผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาในแต่ละสำนักวิชาเช่นกัน

3) ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม ในปัญหาการปรับตัวด้านการเรียน ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านอารมณ์และส่วนตัว ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านการเงิน ด้านเพศ และรวมทุกปัญหา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ผลการเรียนที่ต่างกันของนักศึกษาย่อมจะเกิดจากการปรับตัวในการเรียนของนักศึกษาเอง

4) ระบบการเข้าศึกษา ในปัญหาการปรับตัวด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม และรวมเฉลี่ยทุกด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัญหาด้านการเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ด้วยการเข้าศึกษาด้วยระบบที่ต่างกันจะมีผลกับปัญหาในการปรับตัวของนักศึกษา เพราะแต่ละระบบการเข้าศึกษากลุ่มนักศึกษาจะแตกต่างกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อค้นพบที่สำคัญคือนักศึกษามีปัญหาการปรับตัวมากที่สุดคือ ด้านการเรียน หากจำแนกนักศึกษาตามเพศ สำนักวิชา ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสม และตามระบบการเข้าศึกษา ทุกปัจจัยมีปัญหาการปรับตัวมากที่สุดในด้านการเรียนทั้งหมด ยกเว้นเพียงระบบโควตาเด็กดีมีคุณธรรม และโควตา สอนวน. ที่พบว่ามียุทธศาสตร์มากที่สุดคือ ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ จากข้อค้นพบที่ได้จะเป็นข้อมูลให้มหาวิทยาลัยต้องหาวิธีการที่จะลดปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาในด้านการเรียน โดยเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ให้มีทักษะในการเรียน เช่น การจดคำบรรยาย การค้นคว้า และ การศึกษาด้วยตนเอง ตลอดจนการแบ่งเวลาเพื่อการศึกษาเล่าเรียนที่ถูกต้อง ส่วนตัวนักศึกษาเองควร จะฝึกทักษะวิธีการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยให้มากขึ้น เช่น ทักษะการจดบันทึก การเรียนรู้เรื่อง คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยในครั้งนี้เป็นงานวิจัยที่ศึกษาในปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เพื่อทราบปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลให้กับมหาวิทยาลัยในการจัดบริการด้านต่างๆ ให้กับนักศึกษา ส่วนการวิจัยในครั้งต่อไปควรที่จะมุ่งเน้นวิจัยในเรื่องการเรียนซึ่งเป็นปัญหาที่ค้นพบในการวิจัยครั้งนี้

รายการอ้างอิง

- กฤตนี ตรงสิทธิ์รักษ์. (2546). การศึกษาปัญหาการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ : ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การอุดมศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จรรยา รัตน์โนบล. (2545). ปัญหาและการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จุฑา บุรีภักดี. (2535). จิตวิทยาการเรียนการสอน. (ม.ป.ท. : ม.ป.พ.)
- ชาญชัย อินทรประวัตติ. (ม.ป.ป.). จากเด็กนักเรียนสู่มีอาชีพ. (อัคราเสนา). นครราชสีมา : ส่วนกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ดารณี ประคองศิลป์. (2530). การศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาแพทย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา คณะสังคมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญญา บุปผเวส และคณะ. 2534. จิตวิทยาเบื้องต้น. ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นิตย์ บูหามงคล. (2529). เอกสารประกอบการสอนวิชา 213 140 จิตวิทยาเบื้องต้น. ขอนแก่น : ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นิภา นิธยาน. (2530). การปรับตัวและบุคลิกภาพ จิตวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต. กรุงเทพฯ : โอ เอส พริ้นติ้งเฮ้าส์.
- ปิยะดา สารโนศักดิ์. (2549). ปัญหาการปรับตัวและพฤติกรรมเผชิญปัญหาของนักศึกษาไทยในนครโอคแลนด์ ประเทศนิวซีแลนด์. ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปัทมา โตนดแก้ว. (2544). การศึกษาปัญหาการปรับตัวทางด้านการเรียนของนักศึกษาภาคปกติ สถาบันราชภัฏนครปฐม. วิทยานิพนธ์คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครปฐม.
- พรรณทิวา รุจิพร. 2523. จิตวิทยาเบื้องต้น. ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. (2554). คู่มือการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2554. นครราชสีมา : ฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- มัลลวีร์ อุดลวัฒน์ศิริ. (2538). จิตวิทยาการปรับตัว. ขอนแก่น : ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- วิชัย บุญแรง. (2553). **สภาพปัญหาการปรับตัวและการเผชิญปัญหาของนักศึกษา ที่พักอาศัย อยู่หอพักในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรรณศรี แวงงาม. (2539). **การศึกษาปัญหาการปรับตัวและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรารณณ์ ตระกูลสุชาติ. (2545). **จิตวิทยาการปรับตัว**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ ส่งเสริมวิชาการ
- วาสนา ใจคำแปง. (2543). **ปัญหาและการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศุภวรรณ รัศมี. (2546). **ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยมิชชัน กรุงเทพมหานคร**. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ศิริภักดิ์ แสงอุษามาศ. (2546). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของนักศึกษาที่พักอาศัยในหอพัก นักศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง**. เชียงราย : รายงานวิจัย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- สมร แสงอรุณ. (2550). **โครงการตำราเฉลิมพระเกียรติ เนื่องในวโรกาสเฉลิมพระชนมายุ 80 พรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดชมหาราช จิตวิทยาบุคลิกภาพและ การปรับตัว**. นครราชสีมา : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- สุดสวาท นามราษฎร์. (2537). **การศึกษาปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา ปี 1 มหาวิทยาลัย ขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุทธิรักษ์ ไชยรักษ์. (2544). **การใช้อินเทอร์เน็ตและปัญหาการปรับตัวของนักศึกษา มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขาวิชาจิตวิทยาทางการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุภาพรรณ โคตรจรัส. (2524). **ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2537). **มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- Cronbach, L.J. (1960). **Essentials of Psychological Testing**. New York : Harper & Row Publisners.

- Halpern, J. I. & Hodinko, B. A. (1992). **Adjustment Difficulties of American Students in Israeli Institutions of Higher Learning**, p 26. (From ERIC, 1992-1998/09, Abstract AN. ED353887).
- Harper, J. F. & Marshall, E. (1991). **Adolescents' Problems and Their Relationship to Self-Esteem**. *Adolescent*, 26(104), 799-808. (From ERIC, 1992-1998/09, Abstract No. EJ440843).

แบบสอบถาม

ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นการสอบถามปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี โดยผู้วิจัยใคร่ขอความกรุณาจากท่านได้ช่วยตอบแบบสอบถามนี้และขอได้โปรดตอบให้ครบทุกข้อตามความเห็นของท่าน เพื่อจะได้นำผลไปใช้ประโยชน์ดังกล่าว ผู้วิจัยขอรับรองว่า ข้อมูลที่ท่านตอบให้ทั้งหมดจะถือเป็นความลับและจะนำเสนอผลการวิจัยในลักษณะภาพรวมเท่านั้น

ส่วนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลพื้นฐาน

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้ แล้วกาเครื่องหมาย / ลงในช่อง ()

หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. สังกัดสำนักวิชา

() วิศวกรรมศาสตร์ () เทคโนโลยีการเกษตร () เทคโนโลยีสังคม

() แพทยศาสตร์ () วิทยาศาสตร์ () พยาบาลศาสตร์

3. ระดับผลการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

4. ระดับผลการเรียนเฉลี่ยสะสมภาคการศึกษาที่ 2/2554

5. ระบบเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย

() ระบบแอดมิชชั่น () ระบบโควตาโรงเรียน () ระบบโควตาจังหวัด

() ระบบโควตาก็หา () ระบบโควตาดนตรีและนาฏศิลป์

() ระบบโควตาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี () ระบบโควตาเด็กดีมีคุณธรรม

() ระบบ สอวน. () อื่น ๆ โปรดระบุ.....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อต่อไปนี้ แล้วกาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับการปรับตัวของท่านมากน้อยเพียงใด

รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
	ไม่เป็น ปัญหา (1)	เล็ก น้อย (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มาก ที่สุด (5)
1.ฉันไม่ทราบวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพ					
2.ฉันมีจิตใจไม่นิ่งเสียสมาธิบ่อย ๆ					
3.ฉันไม่เคยวางแผนการเรียน หรือทำงานใดล่วงหน้า					
4.ฉันมีความรู้พื้นฐานไม่ดีในบางวิชา					
5.ฉันมีความรู้พื้นฐานจากชั้นมัธยมไม่ดีพอ					
6.ฉันเรียนไม่เก่งได้คะแนนต่ำ					
7.ฉันเขียนบรรยายไม่เก่ง					
8.ฉันอ่านหนังสือได้ช้า					
9.ฉันไม่ได้ใช้เวลาดูหนังสือหรือศึกษาค้นคว้าเพียงพอ					
10.ฉันสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ นอกเหนือจากการเรียนเป็นส่วนใหญ่					
11.ฉันมีความลำบากในการทำรายงานหรือรายงานหน้าชั้น					
12.ฉันมีความลำบากในการจดคำบรรยายหรือทำโน้ตย่อ					
13.ฉันไม่เคยทำงานเสร็จทันหรือส่งงานทันเวลา					
14.ฉันแสดงความคิดเห็นออกมาเป็นคำพูดให้ได้ยาก					
15.ฉันไม่กล้าพูดอภิปรายในชั้น					
16.ฉันมีความเข้าใจในทฤษฎีหรือความคิดเชิงนามธรรมได้ช้า					
17.ฉันกลัวความล้มเหลว/กลัวสอบตก					
18.ฉันมักกังวลเกี่ยวกับการสอบ					
19.ฉันไม่มีความถนัดหรือไม่มีความสนใจในรายวิชาที่เรียนอยู่ อย่างแท้จริง					
20.ฉันไม่ค่อยมีเวลาสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ					

รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
	ไม่เป็น ปัญหา (1)	เล็ก น้อย (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มาก ที่สุด (5)
21.ฉันมีโอกาเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายน้อยมาก					
22.ฉันไม่ค่อยมีโอกาได้ฟังและชมการแสดงดนตรี					
23.ฉันไม่ค่อยมีโอกาหาความเพลิดเพลินกับวิทยุหรือโทรทัศน์					
24.ฉันไม่ค่อยมีเวลาเป็นของตัวเอง					
25.ฉันคิดว่าขาดความรู้ในชีวิตนอกบ้าน					
26.ฉันใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ได้น้อยเกินไป					
27.ฉันไม่มีโอกาที่จะแสดงความสามารถของตนให้ปรากฏ					
28.ฉันเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยน้อยเกินไป					
29.ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายวันหยุดเพราะต้องอยู่คนเดียว					
30.ฉันต้องการปรับปรุงตนเองด้านกีฬามารยาทและการเข้าสังคม					
31.ฉันไม่สามารถเล่นกีฬากับเพื่อน ๆ ได้เพราะขาดทักษะทางกีฬา					
32.ฉันไม่ค่อยมีโอกาสังสรรค์หรือร่วมกิจกรรมทางสังคมกับเพื่อน ๆ					
33.ฉันได้ทำในสิ่งที่ต้องการทำน้อยมาก					
34.ฉันใช้เวลาในการสังสรรค์หรือร่วมกิจกรรมทางสังคมมากเกินไป					
35.ฉันรู้สึกว่าตนเองขี้อายมากโดยไม่สามารถแก้ไขได้					
36.ฉันรู้สึกอึดอัดเมื่ออยู่ต่อหน้าคนอื่น					
37.ฉันไม่มีเพื่อนสนิทที่มหาวิทยาลัย					
38.ฉันต้องการมีบุคลิกภาพที่ต้อใจผู้อื่นมากกว่านี้					
39.ฉันต้องการเป็นผู้ที่นิยมชอบพอของผู้อื่นมากกว่านี้					
40.ฉันต้องเลิกคบกับเพื่อนเพราะไม่เข้าใจกัน					
41.ฉันรู้สึกโดดเดี่ยว					

รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
	ไม่เป็น ปัญหา (1)	เล็ก น้อย (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มาก ที่สุด (5)
42.ฉันรู้สึกสะท้อนใจง่าย					
43.ฉันรู้สึกว่าถูกนิทาและพูดถึงในแง่ร้าย					
44.ฉันรู้สึกไม่สบายใจเพราะมีคนจับตามองเสมอ					
45.ฉันกังวลใจว่าจะสร้างความประทับใจให้แก่เพื่อนได้ อย่างไร					
46.ฉันรู้สึกมีปมด้อย					
47.ฉันรู้สึกว่าเอาแต่ใจตนเองมากเกินไป					
48.ฉันมักมีเรื่องถกเถียงโต้แย้งกับผู้อื่น					
49.ฉันมักจะทำให้ผู้อื่นเกิดความสะท้อนใจ					
50.ฉันไม่มีใครที่จะปรับทุกข์ด้วยได้					
51.ไม่มีใครเข้าใจฉันเลย					
52.ฉันมีความลำบากใจที่จะพูดถึงปัญหาของตนเองแม้แต่กับ เพื่อนสนิท					
53.ฉันทำตามหรือยอมตามผู้อื่นได้ง่าย					
54.ฉันขาดความสามารถในการตัดสินใจ					
55.ฉันเอาจริงเอาจังมากเกินไป					
56.ฉันมักกังวลใจแม้แต่ในเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ					
57.ฉันหวาดหวั่น/ตื่นตกใจง่าย					
58.ฉันมีความเครียดอยู่เสมอ					
59.ฉันมีอาการมึนเศร้าวอยู่เสมอ					
60.ฉันไม่ค่อยประสบความสำเร็จในสิ่งต่าง ๆ ที่ทำ					
61.ฉันท้อแท้ง่ายมาก					
62.ฉันคิดว่าเพื่อนไม่ต้องการ					
63.ฉันรู้สึกว่าตนเองไม่มีความสุข					
64.ฉันมักใจลอย					
65.ฉันมีส่วนเสียในเรื่องต่างๆ เช่น ขี้ลืมสะเพร่าหรือเกียจคร้าน					

รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
	ไม่เป็น ปัญหา (1)	เล็ก น้อย (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มาก ที่สุด (5)
66.ฉันอารมณ์เสียง่าย					
67.ฉันไม่ค่อยจริงจังกับเรื่องต่าง ๆ					
68.ฉันกลัวที่จะทำความผิด					
69.ฉันตัดสินใจด้วยตนเองไม่ค่อยได้					
70.ฉันไม่สามารถลืมเรื่องที่ทำให้ไม่สบายใจได้					
71.ฉันมีปัญหาส่วนตัวมาก					
72.ฉันไม่สบายใจที่บางครั้งคิดในเรื่องที่ไม่ถูกต้อง					
73.ฉันคิดอยากฆ่าตัวตาย					
74.ฉันมีนัดกับเพื่อนต่างประเทศน้อยมาก					
75.ฉันยังไม่ชอบใครพอที่จะมีนัดด้วย					
76.ฉันยังตัดสินใจไม่ได้ว่าควรจริงจังกับเพื่อนต่างประเทศที่คบอยู่ ในขณะนี้หรือไม่					
77.ฉันไม่ค่อยมีเวลาสำหรับการสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อน ต่างเทศ					
78.ฉันกลัวจะสูญเสียคนรักไป					
79.ฉันรักคนที่เขาไม่รักเรา					
80.ฉันเก็บกดในเรื่องเพศมากเกินไป					
81.ฉันอึดอัดใจเมื่อต้องใกล้ชิดกับเพศตรงข้าม					
82.ฉันกลัวจะหาคู่ที่เหมาะสมไม่ได้					
83.ฉันไม่ค่อยได้ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเทศ					
84.ฉันรู้สึกประหม่าเมื่ออยู่ต่อหน้าเพื่อนต่างเทศ					
85.ฉันกังวลใจในเรื่องเพศสัมพันธ์					
86.ฉันไม่สามารถสนองตอบความต้องการทางเพศของฉันได้					
87.ฉันไม่แน่ใจว่าจะสนิทสนมกับเพื่อนต่างเทศได้					
88.ฉันผิดหวังในความรัก					
89.ฉันมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนต่างเทศ					

รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
	ไม่เป็น ปัญหา (1)	เล็ก น้อย (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มาก ที่สุด (5)
90.ฉันต้องการความรัก ความเข้าใจ					
91.ฉันขัดใจกับคนรัก					
92.ฉันกังวลใจว่าจะได้แต่งงานหรือไม่					
93.ฉันต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการแต่งงาน					
94.ฉันอยากมีเงินไว้ใช้ส่วนตัวมากกว่านี้					
95.ฉันได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากทางบ้านน้อยมาก					
96.ฉันจัดงบประมาณการใช้จ่ายของตนเองไม่เป็น/ไม่ เหมาะสม					
97.ฉันต้องการหารายได้พิเศษเพราะเดือดร้อนทางการเงิน					
98.ฉันมีหนี้สินเพราะเอาเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายในการเรียน					
99.ฉันไม่แน่ใจว่าจะเรียนได้จบเพราะขาดเงิน					
100.ฉันมักเกิดปัญหาเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินเสมอ					
101.ฉันต้องประหยัดเงินมากเกินไปทำให้เป็นปัญหา					
102.ครอบครัวมีความกังวลใจเกี่ยวกับการเงิน					
103.ฉันต้องทำงานเพื่อหารายได้จนตึกหรือต้องทำงานมาก เกินไป					
104.ผู้ปกครองของฉันส่งเงินมาไม่ค่อยทันเวลา					
105.ฉันเกิดความจำเป็นต้องขอยืมเงินผู้อื่นเสมอ					
106.ฉันทำงานเพื่อหาเงินเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวเป็นส่วนใหญ่					
107.ฉันใช้จ่ายเงินเกี่ยวกับกิจกรรมสาขา/กิจกรรมจังหวัดมาก เกินไป					
108.ฉันติดค้างเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายกับกิจกรรมสาขาและ กิจกรรมจังหวัด					
109.ฉันผ่อนผันจ่ายค่าหอพักกับทางมหาวิทยาลัยเสมอ					
110.ฉันมักไม่เหลือเงินเก็บเมื่อถึงสิ้นเดือน					
111.ฉันต้องกระหมัดกระหม่อมในการใช้จ่ายทุกบาททุกสตางค์					

รายการปัญหา	ระดับปัญหา				
	ไม่เป็น ปัญหา (1)	เล็ก น้อย (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มาก ที่สุด (5)
112.ฉันมีปัญหาเกี่ยวกับการเงินเป็นอย่างมาก					

ความคิดเห็นอื่น ๆ

.....

ขอขอบคุณในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการวิจัย

นายสุทธิรักษ์ ไชยรักษ์

วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

ส่วนกิจการนักศึกษา

โทรศัพท์ 0-4422-3123-4

E-mail suttirak@sut.ac.th

ประสบการณ์ในการทำงาน/การวิจัย

วิจัยสถาบันเรื่อง พฤติกรรมการดื่มสุราของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ปีการศึกษา 2551

: หัวหน้าโครงการวิจัย

